LAIKAS

Nr. 152 IX M.

"EL TIEMPO" — SEMANARIO LITUANO — 10 DE NOVIEM BRE — LAPKRIČIO 10 D. 1955

DIDELIS PESIMIZMAS VAKARUOSE

BUS SUVIENYTA VOKIETIJA?

Iš sovietinių sluogsnių patirta, kad rusai pateiks Ženevos konferencijoje naujus planus dėl Vokietijos suvienijimo ir Rytų ir Vakarų nusiginklavimo. Prieita bendros išvados, kad reikia sušaukti dar vieną konferenciją Ženevoje pavasarį, balandžio, gegužės mėn. Lapkričio 8 d. vėl grįžta Molotovas iš Maskvos su naujomis informacijomis. Diplomatiniai Molotovo bendradarbiai, esantieji Ženevoje davė suprasti, kad Maskva galinti sutikti su suvienytos Vokietijos idėja, tačiau turėsianti likti visiškai neutrali ir pats suvienijimo procesas turėsiąs eiti palaipsniui, tam tikrais etapais. Laisvi rinkimai būtų ne pirmasis etapas, kaip norėtų vakarai, bet paskutinis. Panašiai pareiškė ir užsienių reikalų ministeris Molotovas, sugrįžimo išvakarėse būdamas Maskvoje. Taip pat anglų dienraštis „Daily Mail" skelbia, kad J. A. Valstybės priėjusios prie esminio susitarimo su komunistine Kinija Formosos klausimu ir kitais tolimuosius Rytus liečiančiais klausimais.

VOKIETIJOJE DIDELIS NUSTEBIMAS

Didelę impresiją visoje Vokietijoje paliko Molotovo pareiškimas Maskvoje dėl Vokietijos suvienijimo. Henrikas von Brentano yra įsitikinęs, kad sovietai pradės naują inicatyvą Vokietijos suvienijimo reikale. Erich Ollenhauer, socialdemokratų vadas Vakarų Vokietijoje turėjo ilgą pasikalbėjimą su J. A. Valstybių Sekretorium Foster Dulles. Visur laukiama naujų sensacijų su Molotovo sugrįžimu į Ženevą, nors, kaip praktika rodo, rusai gali paaukoti šį tą, kad užmigdžius Vakarus ir gavus daug didesnį kasnį, nepastebint Vakarų išminčiams. Visa tai parodys netolima ateitis.

ARGENTINA — DĖMESIO CENTRAS

Jau valdžios perėmimo proga, laikinasis respublikos prezidentas gen. E. Lonardi nedviprasmiškai pabrėžė, kad šalies ekonominė padėtis yra sunki, bet nebeviltiška. Pastaruoju laiku žinomo Argentinos ekonomisto Dr. Prebisch paskelbtasis ekonominės padėties įvertinimas apčiuopiamai parodė pasauliui Argentinos negalavimų priežastis ir būdus jiems pašalinti. Po ekonominės padėties nagrinėjimo, buvo tuojau griebtasi apsaugos priemonių. Viena tokių priemonių yra tai Argentinos piniginio vieneto — pezo nuvertinimas. Tuo būdu buvo nustatyta, kad už 18 pezų galima bus pirkti vieną dolerį. Šis 150% sudarantis pezo nuvertinimas visame pasaulyje buvo sutiktas su pasitenkinimu ir palankiai. Londono, Vašingtono ir kituose ekonominiuose centruose su pasigėrėjimu buvo pabrėžiama gen. E. Lonardi ryžtas ir drąsa, parodyta, sutinkant su tokiu dideliu pezo nuvertinimu.

Ko gi galima laukti iš šio pezo nuvertinimo?..

Be abejonės, tenka galvoti, kad pezo nuvertinimas atneš tam tikrų sunkumų: importuotų prekių kainų kilimas, ir atrodo, galėtų sumažėti taip pat ir kai kurių vietos gaminių kainos. Visa tai atneša didžiulį susidomėjimą pasaulyje Argentinos gaminiais. Gi tai yra geras ženklas, nes tokių didžiulių išteklių šalis, be abejonės, pasaulio tautų tarpe turi kelti susidomėjimą, kuris vėliau virs gyva ir abipuse prekybine veikla.

APLINK PASIŽVALGIUS

Pasaulyje taikos nėra. Gi Ženevoje susirinkę JAV, Anglijos, Prancūzijos ir Rusijos užsienio reikalų ministeriai tariasi ir ieško kelių taikai įgyvendinti. Nevyksta jiems šis darbas, nes išviso tarimasis su kruvinaisiais Kremliaus „draugais ir viešpačiais" yra betikslis. Mes tai gerai žinome. Bet gi negalime nesidžiaugti matydami, kad kasdieną vis ryškiau ir ryškiau aiškėja vakariečių idėja ir bolševikų užvaldymo politikos nesuderinamumas. Tai duoda vilties, kad ir mūsų pačių laisvės klausimas nebus nei pamirštas, nei atidėtas neribotam laikui.

Afrikos ir Azijos pakraščiais ir toliau tebėra neramu. Egiptas pešasi su Izraeliu. Maroke, Tunise, Alžyre neramu. Dėl Šiaurės Afrikos kolonijų, Prancūzijoje vyriausybės likimas nėra nei saugus, nei tikras. Kadangi iš Ženevos užsienio reikalų ministerių konferencijos nebuvo daug laukta, tai ir pasaulio susidomėjimo centru reikia laikyti Izraelio — Egipto ginkluoti susirėmimai, maištai Afrikoje ir pačios Prancūzijos ateitis.

a. b. c.

Sp. kl. „KOVAS" krepšininkai ir tinklininkai su klubo pirm. J. Bubnovu — krepšinio turnyro laimėtojai

A. L. P. P. SĄJUNGA PASVEIKINO ARGENTINOS PREZIDENTĄ.

1955 metų rugsėjo mėn. 23 dieną naujam laikinajam Argentinos Prezidentui, gen. Eduardui A. Lonardi davus priesaiką ir perėmus krašto valdžią, Argentinos Lietuvių Prekybininkų ir Pramonininkų Sąjungos Valdyba nusiuntė Jo Ekscelencijai sekančio turinio raštą:

Al Excelentísimo Señor Presidente del Gobierno Provisional de la República Argentina, General D. Edumrdo A. Lonardi, Casa de Gobierno, CAPITAL FEDERAL.

De nuestra consideración más distinguida:

En esta hora trascendental para la Nación Argentina, nos complacemos en hacer llegar a V. E. nuestro más cordial saludo, a la vez que nuestra incondicional adhesión a la causa de libertad, honor y justicia que el Movimiento Revolucionario, bajo su acertada dirección, llevó a cabo tan heroica y valientemente.

Compartiendo el júbilo de la argentinidad triunfante, nos comprometemos a colaborar sin desfallecimiento con el Gobierno de V. E. para la grandeza y bienestar de la Patria.

El resurgimiento vigoroso de los sublimes ideales de libertad, justicia y cristiandad en la República Argentina, fortalece nuestras esperanzas de la eventual liberación de Lituania, país de origen de muchos de nuestros asociados, sometido, desde hace varios lustros, a la más aniquiladora esclavitud por parte de invasores totalitarios.

Séanos permitido concluir este mensaje con renovados votos de felicidad y ventura personal de V. E. y, en su persona, de los héroes de la Patria que supieron reconquistar, en una gesta singular, las libertades arrebatadas por una tiranía infame.

Saludamos a V. E. con nuestra consideración más distinguida.

UNION COMERCIAL E INDUSTRIAL ARGENTINO - LITUANA
Comisión Directiva
JUAN CIKSTAS
Presidente
LEONARDO SRUOGA
Secretario

Šiomis dienomis į minėtą sveikinimą gautas sekantis atsakymas:

PRESIDENTE DE LA NACION ARGENTINA
Secretaría Privada

RICARDO A. ELIZONDO
Jefe de la secretaría privada

Saluda atentamente al señor Presidente de la Union Comercial e Industrial Argentino - Lituana, Don Juan Cikstas y en nombre del Excmo. Señor Presidente Provisional y se complace en transmitirle su reconocimiento, extensivo igualmente a todos los componentes de esa Entidad, por las solidarias expresiones que le ha hecho llegar en su carta del día 23 de septiembre.

Aprovecha el motivo para ofrecerle el testimonio de su distinguida consideración. —

BUENOS AIRES,
20 de octubre de 1955.

Vykdydama malonią pareigą, šiuo ALPP Sąjungos Valdyba perduoda visiems Sąjungos nariams nuoširdžius J. E. linkėjimus.

ŽVELGIANT Į ATEITĮ

Tėvynės ilgesys — didysis ilgesys.
Tai nuolat aidįs tautos laisvės
varpas tremtyje...

T. V. Žiūraitis

Po vienuolikos tremties metų daug kas pasikeitė tiek tarptautinėje politikoje, tiek svetingos Argentinos krašto santvarkoje. Atsidūrę tremtyje, buvome lyg svetimi vaikai, įmesti į svetimo kaimyno daržą. Radęs sodo savininkas nieko daugiau apie mus nežinojo, kaip tik tai, ką pamatė pirmu žvilgsniu, mestu į pamestinuko išorę. Tik po kiek laiko buvo sužinota mūsų kilmė, apie mūsų kraštą, kas mes esame.

Patekę į tremtį mes atsidūrėme svetimo šeimininko akivaizdoje, kuris matė mus apdriskusiais rūbais, mūsų nuovargį ir gimusią kančią, bet nežinojo, kokios tautos mes esame, nežinojo apie mūsų tautą ištikusią tragediją, apie jos garbingą praeitį ir iš vis mus nevertino, nes pamestinukas, kad ir būtų karalius, lieka pamestinuku, kol neišaiškėja jo padėtis.

Mūsų laimė, kad mes patekome į tremtį daugiau ar mažiau subrendę. Mes pajėgėme kalbėti naujam šeimininkui apie mūsų tautos tragediją, galėjome nupasakoti kas mes esame, ko mes siekiame. Praėjo vienuolika metų ir jau mes, kad ir svetimame krašte, jaučiamės gan saugiai. Pasaulis pradeda mus suprasti, jau klauso mūsų žodžio ir net galingos valstybės, kaip J. A. Valstybės, stoja mūsų pusėje ginti mūsų laisvės bylą. Pasirodo, kad pasaulis susižavėjo tuo svetimu vaiku. Mums belieka per spaudą ir kur tik galima daugiau ir daugiau kelti mūsų tautos kančias, reikalauti laisvės, iki mūsų šauksmą išgirs visi ir visi stos mūsų pusėje. Tai vienas mūsų uždavinių, nuo kurio įgyvendinimo didele dalimi priklauso ir mūsų laisvės rytojus.

Kitas ne mažesnis uždavinys — išlikti sveikais dvasia ir kūnu. Juo pilnesnis žmogaus gyvenimas, juo gilesne vaga teka. Kaip yra išsireiškęs prof. A. Maceina, kad kūno alkio pasotinimas niekados nėra pilnas, jeigu nėra pasotinamas ir dvasios alkis. Todėl pasiruošimas grįžti į savo namus, į Tėvynę Lietuvą turi apimti viso žmogaus pasiruošimą: išlaikymą fizinio potencialo ir nemažiau dvasinio. Todėl niekada neatitraukime širdies nuo tėvų žemės, kad tremtiniais išklydę, didvyriais grįžtume.

Pasikeitus Argentinos santvarkai, atsidarė glaudus bendradarbiavimas su kitais kraštais, ypač su Urugvajumi. Ten yra nemažas skaičius lietuvių, net mūsų atstovybė. Glaudūs ryšiai su kituose kraštuose gyvenančiais lietuviais gali tik praturtinti mus, sustiprinti naujiems žygiams, naujam ryžtui kovoje su bolševikais. Gal būt nei viename krašte negyvena taip atsiskyrę lietuviai, kaip Argentinoje. Dar iki šiol mes neturime bendro vieneto, kuris rištų mus. Beveik kiekvienoje didesnėje Argentinos lietuviškoje kolonijoje turime paskiras organizacijas, bet jos veikia kas sau, be jokio bendro ryšio. Tiesa, iš spaudos puslapių gal ir sekamas lietuviško gyvenimo pulsas paskirose vietose, bet tai dar nei karto neturėta bendro visų lietuvių, bent organizacijų atstovų suvažiavimo, kuris suderintų, sucementuotų visų veikimą. Daug turime klausimų, kurie mums yra gyvybinio turinio, tačiau neturime progos juos iškelti, išdiskutuoti. Ar nereikėtų kartais tinkamai pasiruošus suvažiuoti visiems organizacijų atstovams, pasikalbėti, išsirinkti vykdomuosius organus, apjungiančius visas organizacijas esančias Argentinoje. Pirmenybė gal būtų Argentinos Lietuvių Bendruomenei, nors ir jaunai organizacijai, kuri tiesa, ne visų pripažįstama, bet ji apima VISUS LIETUVIUS be jokios išimties, visi jai priklauso, įsirašę ar ne, aktyvūs ar ne. Metus visas ambicijas, praeities nuopelnus, o norint dirbti vieningą laisvinimo darbą, reikėtų imtis to žygio, — artimesnėje ar tolimesnėje ateityje susirinkti visiems bendrai ir aptarti aktualius šių dienų klausimus. Visiems turint gerus norus, pasiektume vieningo ir produktingo darbo, o tas įgalintų mus veikti ne atskiro vieneto, bet visų Argentinoje esančių geros valios lietuvių vardu. Tam iš anksto turėtų būti pasirengta, numatytos visos smulkmenos, kad bendras suvažiavimas duotų tinkamų vaisių. Mirusiųjų pagerbimas Avellanedoje parodė, kad galimas bendras darbas, o bendru darbu ir bendru šauksmu išjudinsime ir mums laisvo apsisprendimo nepripažįstančias tautas.

A. Klevelis

Žuvusių ir mirusių pagerbimas Aušros Vartų liet. parapijos sodelyje lapkričio 1 d. prie lietuviško kryžiaus.

CATOLICOS Y POLITICA

No pocas de las noticias que dentro de la visión panorámica de la actualidad mundial ofrece CRITERIO en su sección Información —limitada, es cierto, por razones de su periodicidad quincenal y la escasez de espacio— sea por analogía, sea por contraste con circunstancias de nuestro medio social, suelen adquirir para nosotros una significación particular, que merece ser destacada. Es de éstas, sin duda, la publicada en el Nro. 1240, pág. 552, que reproduce algunos conceptos del cardenal-arzobispo de Montreal, Canadá, acerca de la actividad política de los católicos.

Recientemente nuestro Director, Mons. Gustavo J. Franceschi, precisó con claridad en su artículo sobre la Democracia Cristiana, la legitimidad de la intervención en política de los cristianos y el derecho que poseen, como cualesquiera otros ciudadanos, a constituir partidos de esa u otra inspiración. No entramos, por el momento, a pronunciarnos acerca de la necesidad o conveniencia de la formación en nuestro medio de tales agrupaciones. Por otra parte, sabemos que es intensa y entusiasta la actividad que actualmente se despliega para dar formas concretas a nuevas fuerzas que aspiran a hacer sentir la influencia de los principios democrático-cristianos en el escenario de la vida política argentina. Mas, por otro lado, en buena parte del ambiente católico persiste una cierta apatía, por no decir indiferencia, en lo que atañe en su participación activa en la vida cívica, debida quizás, entre otras razones, a los ejemplos poco edificantes que con frecuencia han deparado los procedimientos no muy limpios de los partidos, y también a que se considera suficiente para la actuación de los principios social-cristianos una acción puramente económico-social.

A este menosprecio de la acción política, de ninguna manera exigido por la pureza de nuestras convicciones religiosas, se opone el cardenal Léger cuando exalta la nobleza, como tarea humana, de la responsabilidad política, que tiene por objeto, nada menos, la promoción del bien común, del bien de todos. "Sería vano creer, agrega, que la lucha contra el incivismo pueda depender exclusivamente de una acción puramente moralizadora... pues si el incivismo proviene a veces de desfallecimientos morales, ordinariamente es el efecto de condicionamientos objetivos, de situaciones confusas, de instituciones deformadas. Los católicos deberán, pues, buscar en el tiempo y el lugar, por realizaciones temporales y técnicas, los remedios apropiados para todos esos males sociales, políticos y económicos... Si nuestras convicciones cristianas tienen valor, importa más que nunca hacerlas conocer y marcar con ellas las nuevas estructuras...".

La acción política de los católicos, en partidos constituídos a su propio riesgo, es decir no confesionales y abiertos a todas las voluntades bien intencionadas, podrá parecer conveniente o no, oportuna o inoportuna, pero no hay ninguna razón para estimarla, cuando esta acción se ejerce bajo el imperio de la ley moral e informada por los principios de justicia y caridad, inferior o deleznable, indigna de la santidad cristiana, que de ninguna manera impone el desinterés por el bien público ni puede ser deserción de los problemas políticos de la sociedad de la cual se es miembro, de la nación de la cual se es ciudadano. Más que en ninguna otra época, la Iglesia recuerda a sus fieles su deber de estar activamente presentes en el mundo y de colaborar en la construcción de la Ciudad.

— — —

Okupuotoje LIETUVOJE

VISAME SIBIRE RANDA IŠTREMTŲ MŪSŲ TAUTIEČIŲ

VT atstovams Friedlando pereinamojoje stovykloje teko išsikalbėti su visa eile grįžusių į Vakarus Vokiečių piliečių, Lietuvos vokiečių ar net lieetuvių, kurie kalėjimuose, darbo vergų stovyklose ar Sibiro tremtyje ir kitur yra sutikę nemaža mūsų tautiečių. Grįžusieji teigia, kad po Stalino mirties į darbo vergus jau žiūrima kiek gerėliau, o ypač po 1953 metų sukilimo.

Buv. Rytinės Vokietijos "užs. reikalų ministerio" Dertingerio asmens sekretorius B. von Mutius **papasakojo apie sutiktuosius lietuvius Vorkutos stovyklose.** Ten, pasirodo, lietuviai sukilime labai aktyviai dalyvavo. Vienas iš jų, architektas Maknevičius, ir kitas, majoras, net buvę apkaltinti, kad reiškėsi kaip minimojo sukilimo „vadai". Per sukilimą buvo nušautas arch. Maknevičiaus pusbrolis, inžinierius. Archit. Maknevičiui, kaip apkaltintam aktyviai prisidėjus prie sukilimo, buvo pridėta dar 10 metų kalėjimo. **29 kasykloj, kurioje dirba apie 400 jaunų lietuvių, daugiausia buvusių karininkų ar nuteistų už partizanavimą,** yra laikomas taip pat vienas lietuvis jėzuitas ir vienas kunigas. Grįžusis teigia, kad paskutiniais metais į Vorkutą atvežama dalis jaunimo, kurie jau kiek skirtingiau galvoja nuo anksčiau atitremtųjų. Šiaip net ir Vorkutos kasyklų įnamiai gerai žino, ką skelbia pvz. Am. Balsas ir kiti užsienio radijai.

Iš grįžusių vokiečių ar lietuvių pavyko surinkti duomenų apie šiuos mūsų tautiečius: karininkas Milaševičius buvo nušautas per vežimus. Jo žmona, nubausta 10 mtų. laikoma 10 stovykloj Potmoj. Jos tėvas pulkininkas, gavęs taip pat 10 metų, laikomas Karagandoj, bet spalio mėnesį turėjo būti paleistas į Lietuvą. Milaševičienės sesuo Gražina tebelaikoma Vorkutoje. Vienas iš buv. Kauno policijos viršininkų, Matulis, esąs paleistas ir galįs grįžti į Lietuvą. Tačiau jo žmona palikta dar toliau darbo vergų stovykloje Mordovijoje. Vorkutoje taip pat bausmę baigia marijampoliškė česė Pyragaitė, o Viktoras Atikauskas, Petras Budginas, du Juozai Šlickiai, Juozas Kulikauskas, Bronius Šalkauskas turi Vorkutoje gyventi kaip „laisvai įkurdinti". Grįžęs į Vokietiją yra šilutiškis Alfredas Vaičiulis ir iš Pagėgių Valė Švirkšlytė. Ji buvo 1950 m. suimta Rytinėje Vokietijoje ir visą laiką išlaikyta Vorkutoje. Tarp grįžusiųjų iš Sov. Sąjungos lietuviškomis pavardėmis randame dar šiuos: Pypkė, R. Gogėla, J. Dūda, V. Jakšys, P. Jurkaitis, K. Kupka ir kt.

„LAISVIEJI" VORKUTOJE

Kaip „laisvi" Vorkutoje gyvena 22 m. amžiaus Juozas Mockevičius, atgabentas 1947 m., Stepas Kalinauskas, Jonas Morkūnas, girininkas Kaškauskas. Tarp „laisvai įkurdintųjų" žinomos pavardės nuo Jurbarko mokytojos Elenos Gustytės, vilnietės Doros Jačienės, kybartiškės Birutės Žemaitytės, Danutės Grybaitės, kuri pirmoji už ryšio palaikymą su partizanais buvusi nuteista mirties bausme, tik paskiau toji bausmė buvusi pakeista priverčiamojo darbo stovykla, ir kt. Žinoma taip pat, kad iš Vorkutos į Lietuvą jau grįžęs kilimo nuo Gražiškių Juozas Arbačiauskas. B. Žemaitytė Vorkuton net atsigabeno savo motiną iš Lietuvos. Tačiau ne visiems leidžia grįžti. **Už pogrindžio laikraščio redagavimą nuteistas 25 metams mokytojas kauniškis Karalevičius** dabar dirba vienoj iš Intos darbo vergų stovykloj. Vienoj iš jų yra ir gimęs Amerikoje Milukas, kuris 1948 m. iš Vilniaus išvyko į Maskvą, norėdamas išsirūpinti leidimą važiuoti į JAV, bet buvo pakeliui suimtas, apkaltintas šnipinėjimu ir nubaustas. Biržietis Petras Kulbis taip pat po atliktojo bausmės laiko „laisvai įkurdintas". Jo žmoną ir tėvą palikę Biržuose. Vorkutos 29 stovykloje dirba žinomojo Kauno fotografo sūnus Henrikas Laurinavičius, kuris, karo metais atvykęs į Vieną, joje studijavo operečių režisūrą, bet bolševikų ten paskiau buvo suimtas ir nuteistas 25 metams. Jis turi akordeoną ir tarp kitų suimtųjų yra susidaręs labai gerą vardą. Kauniškės gydytojos Laumakienės sūnus Vytautas yra netekęs sveikatos ir 1954 m. kovo mėnesį buvo pripažintas nedarbingu, bet šiemet jo bylą turės išspręsti teismas ir pripažinti jį paleistinu ar ne. Vorkutoje dirbo ir Dr. A. Garmaus sūnus, studijavęs mediciną. Šiemet baigė bausmę, bet ar gavo leidimą vykti atgal į Lietuvą, nežinoma. 5 stovykloj dirba 34 - 35 metų vilniškis siuvėjas Maceika. Jo žmona palikusi Vilniuje, o brolis išgabentas į Sibirą. 5 kasyklos 22 brigadoj dirba 30 m. Juozas Griškevičius, 32 - 33 m. ūkininkaitis Juozas Vilkaitis, 34 - 35 m. Alf. Krauzė, Sim. Lukaševičius, vet. stud. Melinis ir kt. Dar pereitais metais buvo atgabenta į Vorkutą mūsų tautiečių, nuteistų Vilniuje. **Vorkutos 5 stovykloj iš 2.500 suimtųjų yra apie 1.300 pabaltiečių, iš kurių per 700 sudaro lietuviai.** Kitose kasyklose jų rasime po 100, po 200. Ir moterų stovyklose esti po 100 — 150 lietuvių. Šiemet Vorkutoje atidarytos dvi naujos kasyklos.

Neleidžiama grįžti atgal į tėvynę paprastai tokiems, apie kuriuos bolševikinio saugumo organai pareiškia, kad jie esą „pavojingi". Šitie, „pavojingieji", atlikę bausmės laiką, privalo kur nors prievartinių darbo stovyklų aplinkoje „įsikurti". Iki 1953 m. Vorkutoje tebuvo duodama teisė įsikurti tik krim. nusikaltėliams, kurie jau buvo atlikę bausmę. Politiniai suimtieji buvo „savanoriškai kurdinami" kitose vietovėse. Iki to laiko Vorkutoje atlikusieji bausmes lietuviai, negalintieji grįžti atgal į tėvynę, „įsikurti" daugiausia buvo siunčiami į Karagandą, Krasnojarską ir į Naująjį Sibirską. Vorkutoje dirbantiesiems mokami „poliariniai priedai".

LIETUVIŲ YRA IR INTOS RAJONE

Didžiulės anglies kasyklos Intoje yra maždaug už 200 km nuo Vorkutos. Intos rajone siaučia poliariniai šalčiai. Pvz. vokiečiams išvykstant iš vienos stovyklos š. m. spalio 7 d., ten šalčiai siekė jau 25 laipsnius. **Intos stovykloje yra nemaža lietuvių, ypač jaunimo, atgabentų 1952 — 1953 m.** Daugelis čia nubaustas už tariamą ar tikrą paramą partizanams arba dalyvavimą jų eilėse. Villi Kitt sakosi sutikęs vienoje iš jų lietuvį, kuris dalyvavęs partizanų eilėse ir vieną naktį iš miško nuvykęs į artimą sodybą gauti maisto, čia jam davė pavalgyti, bet bevalgydamas taip giliai užmigęs, jog sąmonę teatgavęs tik Maskvoje. Tasai lietuvis Villiui Kitt papasakojęs, jog pastaraisiais metais Sovietai pradėję vartoti kažkokius migdomuosius vaistus, kuriuos per savo agentus ar šiaip įgrasinę gyventojams stengiasi įdėti į partizanų maistą. Taip juos ir pavykstą lengviau sudoroti. Intos stovyklose tebedirba eilė lietuvių, už partizaninę veiklą nubaustų ir atgabentų į jas 1953 m. pabaigoje ar 1954 m. pradžioje. Tarp stovykloj laikomų suimtųjų minimi šie mūsų tautiečiai: buvęs Utenos nuovados viršininkas Povilas Ramoška, 55 m. raseiniškis Jonas Savickas, 1953 m. atgabentas kokių 25 m. raseiniškis Aleksandras Vaitelis, 1953 m. suimtas ukmergiškis St. Aukštuolis, tais pačiais metais suimtas raseiniškis studentas Kazys Banys, atkeltas į Intą ukmergiškis Jonas Brokas ir kiti. Grįžusieji pasakoja, kad, jų gautaisiais iš pačių lietuvių pranešimais, **1953 m. rudenį Dubysos atkrantėse įvyko kautynės tarp lietuvių partizanų ir bolševikų.** Daliai partizanų pavyko pasprukti, bet jų vadovybė žuvo. Šių kautynių išdavoje suimtas vokietis iš Drezdeno, Gerhardas Nitzponn, kuris buvo apkaltintas, kad apie 10 metų dalyvavęs drauge su partizanais jų veikloj ir spausdinęs pogrindžio laikraščius. Iš jo buvo atimta vokiečių pilietybė, ir dabar jam neleidžia grįžti atgal į Vokietiją. Panašių pavyzdžių, kaip svetimų kraštų piliečiai „nupilietinami" ir paverčiami „be pilietybės", esama ir daugiau. Štai iš Jurbarko kilęs vokietis Hermanas Otto, kurio žmona yra Vokietijoj, yra paverstas Otto Armonu, padarytas sovietiniu piliečiu ir toliau tebelaikomas Vorkutoje.

Parvežė naujausių žinių apie ištremtuosius mūsų tautiečius

Į Friedlando stovyklą yra suvažiavę šimtai mašinų. Tvarką palaiko apie batalijonas vokiečių policijos. Pavyko sužinoti dviejų pasižymėjusių kauniečių šeimų likimą ir surinkti vertingos naujausios medžiagos apie lietuvius tremtinius Sibire. Taip pat surinkta nemaža duomenų apie gyvenimo sąlygas priverčiamųjų darbų stovyklose, kokių ligi šiol neturėta.

Tarp grįžusiųjų yra kai kurie lietuviškomis pavardėmis, pvz. vyr. leit. Maxas Kupilas, kareivis J. Lipus ir A. Mankus, Hary Putra ir V. Tamascheit. VT atstovui pavyko užmegzti ryšį su vienu Tilžės lietuviu ir vienu Lietuvos vokiečiu iš Kybartų, kurie suteikė vertingos medžiagos apie deportuotuosius mūsų tautiečius.

Kartu su grįžtančiais buvo paleistas ir žymus Vokietijos komunistų veikėjas Kurtas Mülleris.

Pora didesnių transportų į Vokietiją atvyko tiesiog iš Sverdlovsko, kur iki spalio pabaigos turi būti išvežti apie 7.000 buvusių karių. Grįžtantiems buvo leidžiama Lenkijoje apsipirkti, tik transportai per Lenkiją ėjo labai lėtai. Vieną transportą sudarė daugiausia 1946 m. iš Sovietinės zonos pasiųsti į Sov. Sąjungą suimtieji. Vienas internuotasis buvo net ekstra lėktuvu iš Kalamos stovyklos prie Šiaurės ledjūrio tūkstančius kilometrų nuvežtas į Sverdlovską. **Grįžusieji pasiuntė kancl. Adenauerini savo nuoširdžiausius sveikinimus,** kad galų gale išrūpino jiems teisę laisvai grįžti į tėvynę. Kai kurie soviet. lagerių komendantai mėgino išreikalauti iš paleidžiamųjų patvirtinimą jų parašais, kad su jais buvę elgiamasi labai gerai ir kad jie galėję „visur laisvai vaikščioti". Tie, kurie atsisakė po tokiu reikalavimu pasirašyti, buvo išbraukti iš sąrašų. Iš satelitinių kraštų kilusieji vokiečiai turi su MVD smarkiai ginčytis, kad jų nepasiųstų pvz. į Rumuniją arba Vengriją, bet kad leistų jiems išvykti į Vokietiją. Per Rytinę zoną transportai su parašais, kaip „Tegyvuoja Adenaueris" arba „Tegyvuoja sujungta Vokietija, bet be Piecko!", leidžiami naktimis — matyti, kad „neerzintų" vietinių gyventojų, kurie grįžtantiesiems taip pat nori sukelti ovacijas...

17 grįžusiųjų, kurie turėjo būti įkurdinti Rytinėje zonoje, viską palikę, perbėgo į vakarinį Berlyną. 10-tį iš jų atlydėjo ir jų šeimų nariai. Į Stuttgartą grįžusi Karla Arnold, kilimo dancigietė, buvo 1952 m. įskųsta ir perduota bolševikams savo paties vyro, kuris dirba Rytinė zonos saugume ir yra įskundęs visą eilę kitų moterų, taip pat išsiųstų į Sibirą. Ji buvo suimta beperkant maistą ir tučtuojau išsiųsta, neleista jai net atsisveikinti su sūnumi. Dirbti turėjo su kitomis moterimis 70 laipsnių šaltyje netoli Šiaurės ledjūrio, kur gavo tiesti geležinkelio liniją arba dirbti plytinėje. „Nebijau jokio darbo — svarbu, kad galiu gyventi laisvėje", kalbėjo grįžusioji.

Friedlando pereinamojoje stovykloje kasdien pasitaiko graudžių scenų. Prie barakų ir aikštėje susirenka gausybė žmonių, kurie su tam tikrais užrašais stengiasi atkreipti paleidžiamųjų dėmesį, ar jie ko nors nežino apie ieškomus jų artimuosius. Pasitaiko ir tokių atvejų, kaip vienas paleistas karys, pasiskaitęs panašų užrašą, iš jo atpažino savo motiną ir krito jai į rankas. Esti ir dramatiškesnių pasimatymų — kai Vokietijoj likusių karių žmonos, negaudamos jokios žinios apie savo vyrus arba tardamos juos mirus, per tą laiką ištekėjo už kitų. Ir Friedlande buvo scenų, kad atvykusi pasitikti vyro moteris su maža mergaite ant rankų, atpažinusi savąjį, į jį ištiesia rankas, bet tas... praeina pro šalį. Grįžusieji teigia, kad tik parvykę į vokiečių žemę jie gerai žino, ką reiškia tikroji laisvė ir tikroji tėvynė, kuri juos pasitiko su tokia meile. Tos laisvės išsiilgę, beveik visi Rytinėj zonoj turintieji palikti vėl bėga į Vakarus — nes bolševikinę tikrovę jie pažįsta net per gerai. **Su paskutiniais transportais atvykusieji pasakoja, kad š. m. rugsėjo 27 d. vis dėlto iš transporto buvo išskirtas Goebelso saugumo šefas Wilhelmas Echoltas su majoru Keiteliu, Nuernberge nuteistojo nacių feldmaršalo sūnum, ir kitais 7 suimtaisiais ir išgabenti nežinoma kryptimi. Tarp paleistųjų yra ir ats. maj. Hartmanas, laikomas pačiu geriausiu vokiečių karo lakūnu II kare, numušęs 352 priešo lėktuvus, iš jų daugumą — sovietinių.** Sovietai jį norėjo patraukti į savo pusę ir duoti darbo bolševikinėj aviacijoje, bet, jam atsisakius, galiausiai nuteisė 25 metams.

Tarp paleistųjų buvo ir tie augšti vokiečių karininkai, kurie 1954 m., Rumunijoje nuvertus maršalo Antonescaus vyriausybę, buvo tučtuojau suimti, išduoti sovietams ir lėktuvais nugabenti tiesiai į Maskvą. Tarp grįžusiųjų yra taip pat svetimų tautybių belaisvių, pvz. austrų, net lietuvių. Pakeliui ir pačioj pereinamoje stovykloje vyksta tiesiog šiurpių scenų. Kai kuriais traukiniais grįžtantieji iš paklodžių sudarė transparentus ir į juos įrašė šiuos žodžius: „Viskas Vokietijai — mes vėl esame tavo". Taip pat batų tepalu, kadangi pritrūko kitokių priemonių, buvo užrašytas transparentas: „Dėkojame Dr. Adenaueriui". Lenkai grįžtantiems stotyse pareškė, kad suimtieji gali didžiuotis turį tokį valstybės vyrą, kaip kancl. Adenauerį, pasirūpinusį jų likimu. Labai draugiški pastaruoju metu rodėsi ir rusai. Tuo tarpu Rytinėje Vokietijos zonoje bolševikinis saugumas transparentą, kuriuo buvo reiškiama padėka Adenaueriui, stengėsi nuplėšti. **Leipcige dėl to grąžinamieji net susimušė su Rytinės zonos saugumo pareigūnais,** kol galų gale jie buvo palikti ramybėje. Kai pakeliui rusai ir lenkai grąžinamiems linkėjo geriausios kelionės, tik Rytinėje zonoje komunistų pareigūnai ir policija nepajudino nė piršto ir nerodė jokių džiaugsmo žymių. Kai kur vietiniai net apkūlė savo burmistrus, kai tie grąžinamuosius vėl ėmė vadinti „karo nusikaltėliais". Grąžintųjų moterų daugelis pareiškė, kad jei jos išliko gyvos, tai tik dėl tų siuntinukų, kuriuos gavo iš tėvynės.

Tarp grįžusiųjų yra ir Berlyno žurnalistas Dieter Friede, 1947 m. klasta pagrobtas ir vad. „Maskvos troikos" (trijų komisijos) **už tariamą špionažą bei terorą nubaustas 10 metų darbo vergų stovyklos.** Galų gale po įvairiausių tardymų jis buvo pasiųstas į Vorkutą. Jo pareiškimu, visi vokiečiai, tokiu būdu, kaip jis, išgabenti, tegalėjo į namus duoti žinią tik 1954 m. rugpiūčio — rugsėjo mėnesiais. **Dar ir šiemet, kaip teigia Friede, nubausti už menkniekius vokiečiai iš Sovietinės zonos tebesiunčiami į Vorkutą.** Friede teigia, kad 1954 m. gruodžio mėnesį Vorkutoje buvo suruoštas bado streikas, kai kilo vilčių, jog galės grįžti namo. Tačiau 61 vokietis, lenkas ir rusas, kurie tą streiką įscenizavo, buvo perkelti į Potmą, 550 km į pietryčius nuo Maskvos. Viename transporte buvo didesnis skaičius ir buv. Vorkutos kalinių.

Grįžo taip pat kitas Berlyno žurnalistas, Horst Nemez, kurį bolševikai buvo pagrobę 1950 m. rugsėjo 20 d. Jį nubaudė 25 metams, o Berlyno kalėjime per tardymą išmušė jam visus viršutinius dantis. Tuo pačiu transportu į Friedlandą atvyko taip pat 42 m. amžiaus buv. Rytinės zonos „užs. reik. ministerio" Dertingerio sekret. B. von Mutius, kuris buvo Berlyne suimtas su sekretore Gerda Zimmermann. Jis papasakojo, kad Vorkutoje sutiko nuteistą iki gyvos galvos buv. Rytinės zonos „vidaus reikalų ministerį" Erichą Reschkę, kuris vienintelis paliktas iš visų vokiečių toliau dirbti Vorkutos kasyklose. Vorkutoje jis matė ir buv. Rytinės zonos liberalų partijos LDP gen. sekret. Dr. Stempelį.

Gauta naujausių žinių ir apie pagrobtąjį vokiečių veikėją **Dr. Linse.** Vienas iš grįžusiųjų papasakojo, kad Dr. Lnse 1953 m. buvo laikomas kalėjime Berlyn - Karlshorste. Tačiau 1954 m. jį matė jau Brest - Litovske su transportu, pasiustu į Sibirą.

Sovietai taip pat sulaiko kap tariamai „be pilietybės" kilusius iš Rytprūsių vokiečius.

LIETUVIAI visame Pasaulyje

ELTOS ŽINIOS

AUSTRALIJA

→ **Melburno lietuviai tarėsi savo namų reikalu.** Akcininkų susirinkimas praėjo nuoširdaus vieningumo ženklu. Sporto klubas Varpas ir Skautų Globos Komitetas atsisakė nuo anksčiau planuotų atskirų namų savo reikalams. Surinkta grynais pinigais per 1.600 svarų ir turima grynais pinigais per 1.600 svarų ir turima pažadų pirkti akcijas už 800 sv. Tinkamiems namams reiktų bent 3.000 depozitų. Melburno lietuviai išmoka svetimiesiems už sales kasmet po 200 sv.

→ **Adelaidės lietuvių sporto klubas Vytis š. m. gruodžio 27 — 30 d. d. ruošia Australijos lietuvių sporto šventę.** Į programą įtrauktos šios sporto šakos: vyrams ir moterims krepšinis, tinklinis, stalo tenisas, be to, šachmatai.

→ **Melburno lietuvių** sporto klubas Varpas jau kuris laikas leidžia periodinį sporto laikraštėlį „Varpas". Numatoma kiekvieną mėnesį išleisti bent po vieną numerį. Dabar jį redaguoja V. Bosikis.

→ **Melburno lietuvių teatro** mėgėjų trupė spalio 29 d. pastatė P. Vaičiūno 4 v. komediją „Tuščios pastangos". Sidno lietuvių sporto klubo Kovo meno mėgėjų trupė pastatė V. Alanto komediją „Buhalterijos klaida", o Sidnio lietuvių teatras „Atžala" K. Binkio 5 v. pjesę „Atžalynas".

→ **Adelaidės unte studijuojąs St. Čibiras** su kitais baigė un-to aviacijos leitenantų (ats.) laidą.

ITALIJA

→ **Lietuvos Steigiamojo Seimo 35 metų sukakties proga** ELTA - Press redakcija išsiuntinėjo visiems Italijos senatoriams ir parlamento nariams buvusių Steigiamojo Seimo narių atsišaukimą. Redaktorius gavo visą eilę atsakymų, tarp kurių pažymėtini ypatingai mums palankūs atsiliepimai iš ministerių kabineto ministerio Scalfaro, iš min. Gonellos, iš min. Tambronio, iš min. Gavos, iš valstybės pasekretoriaus sen. Mott, iš užsienio reikalų viceministerio Benevenutti, iš senatorių Cingolanio, Carbonio, Braccesio, Ciascos; iš deputatų Berry, Dal Canton, De Martino, Vedovato, Spataro, Priore, Marconio ir kitų. Visi reiškia padėką, užuojautą ir užtikrina jų paramą Senate bei Parlamente, reikalui ištikus, Lietuvos byloje ir linki lietuvių tautai kuo greičiau atgauti savo laisvę ir nepriklausomybę. Atsišaukimas buvo paminėtas per Italijos radiofoną ir spaudoje.

→ **Italijos spaudoje šiemet buvo labai plačiai minimi keturi lietuvių kilmės asmenys,** būtent: **Šernas,** kino artistas, kuris ilgai dirbo Italijoje ir susižiedavo su itale Stella Signorini. Laikraščiai, rašydami apie jį, visur pažymi, kad yra lietuvis, gimęs Kaune, kad tėvas yra buvęs Nepriklausomybės paskelbimo Akto signataras. Antras labai išgarsėjęs asmuo yra pasaulinio masto **meno kritikas Bernard Berenson,** gimęs taip pat Lietuvoje ir prisimenąs labai gražiai savo jaunystės dienas Lietuvoje. Jam šiemet sukako 90 metų. Šiuo metu gyvena Florencijoje. Labai plačiai nuskambėjo per Italijos spaudą **Antonietta Raphael Mafai,** kuri yra laikoma kritikų geriausia Italijos menininke. Ji yra gimusi Vilniuje ir gyvenusi Kaune, vėliau studijavusi muziką Londone ir nuo 1924 m. gyvenanti Italijoje, kur ištekėjo už skulptoriaus Mafai. Ji visur pareiškia esanti kilimo lietuvaitė.

Daug pasisekimo turi Longanesi leidyklos išleista **Sasha Siemel** knyga „Tigrero". Jis taip pat yra gimęs Lietuvoje ir visur spaudoje bei knygoje minimas kaip lietuvis. Jis 18 metų emigravo į Braziliją ir ten vertėsi tigrų medžiokle.

→ **Italijos spauda** ir meno kritikai pradeda palankiai įvertinti lietuvių dailininkų Sofijos Pacevičienės ir Irenos Pacevičiūtės kūrinius. Jos paskutiniais laikais dalyvavo visoje eilėje parodų, kur buvo premijuotos.

→ **PLB Italijos krašto valdybos sekretorius kun. Povilas Rabikauskas, S. J., puikiai apgynė Gregorianum Universitete disertaciją** „Die Doemische Kuriale in der Paepstlichen Kanzlei", dalyvaujant vysk. Padolskiui, Gregorianum universiteto rektoriui, eilei Gregorianum ir Romos un-tų profesorių, PLB krašto tarybos ir valdybos narių ir kitų svečių. Visi gėrėjosi jo mokslinių darbu. Universiteto rektorius savo kalboje, disertaciją apgynus, pabrėžė, kad naujas daktaras yra kilnios ir sunkiai kenčiančios lietuvių tautos sūnus. Lietuvių tautai palinkėjo greitai atgauti savo teises į laisvę ir nepriklausomybę. Dr. Rabikauskas tuoj buvo pakviestas į Gregorianum un-to profesorius, kur jau pradėjo savo darbą. Pažymėtina, kad Gregorianum un-te šiuo metu yra du profesoriai lietuviai: prof. kun. Liuma ir prof. kun. Rabikauskas.

JUNGT. AMER. VALST.

→ **Amerikos lietuvių spaudą** prisimena, kaip prieš 15 metų spalio 15 d. lietuvių delegacija lankėsi pas tuometinį JAV prezidentą Rooseveltą, kuris delegaciją užtikrino, kad Lietuvos suverenumas yra tik laikinai sutrukdytas, bet anksčiau ar vėliau jis bus vis tiek vėl atstatytas. Nuo to laiko didžiai reikšmingais Lietuvos laisvinimui darbais pradėjo reikštis Altas, kurio veiklai taip pat sukanka 15 metų.

→ **Lituanistikos Institutas Čikagoje** steigia augštuosius lituanistikos kursus. Bus skaitomos lietuvių kalbos, literatūros, tautotyros, istorijos bei proistorės paskaitos ir atliekamos pratybos. Institutui vadovauja Dr. P. Jonikas.

→ **Čikagos un-to viceprezidentu** yra paskirtas prof. W. Bartky-Bartkus, pasižymėjęs matematikoje ir astronomijoje, dabar fizinių mokslų skyriaus galva. Ten jis 1926 m. gavo filosofijos daktaro laipsnį ir pradėjo dėstyti matematiką.

→ **Steponavičienės choras** išleido savo dainų patefono plokšteles, kurios pavadintos „Dainų skrynelė".

→ **Toronto lietuvių „Varpas",** vadovaujamas St. Gailevičiaus, koncertavo Čikagoje. Iš Čikagos „Pirmyn" choras, vedamas K. Steponavičiaus, buvo nuvykęs koncertuoti į Kanadą, „Pirmyn" choras Neprikl. Lietuvos laikais yra lankęsis ir Lietuvoje.

→ **Prof. J. Žilevičius,** parengęs naują lietuviškų dainų rinkinį, pakviestas suteikti žinių apie lietuvių muziką italų leidžiamai muzikos enciklopedijai.

→ Medicinos gydytojo Dr. A. Luko duktė M. E. Lukas dirba kaip vienan iš redaktorių New Yorke leidžiamame pasaulinio garso žurnale „Time".

→ **Iš WMIE 10.00 voltų 1.140 kc** radio stoties pradėjo veikti pirmasis lietuvių kalba pusvalandis „Lietuvos Aidai". Jis veiks kiekvieną šeštadienį, o žiemą — ir sekmadieniais. Jo vedėja — Mrs. A. Skudžinskienė.

→ **Lietuvių Teisininkų Draugijos** Čikagos skyrius rūpinasi išleisti Br. Masiulio teisinius terminus ir Nausėdos iš Lietuvos atsivežtą medžiagą apie Baudž. Statutą.

PRANCŪZIJA

→ **Paryžiuje mirė Dr. Elmer Balogh,** buvusis teisės profesorius Kauno ir Johanisburgo universitetuose, lyginamosios teisės akademijos generalinis sekretorius. Vytauto D. universitete jis dėstė romėnų teisę.

VOKIETIJA

→ **Vasario 16 d. gimnazijoje** šiuo metu mokosi 160 mokinių, kurių pusę sudaro berniukai ir pusę mergaitės. Gimnazijoje mokslas einamas pagal vokiečių programas, bet ypatingas dėmesys kreipiamas į lituanistinius dalykus. Gimnazijai išlaikyti daugumas aukų ateina iš JAV, Kanados ir Australijos lietuvių. Mokiniai nemoka nei už mokslą, nei už išlaikymą gimnazijoje. Š. m. spalio 24 d. Amerikos Balsas iš Europos perdavė transliaciją į pavergtąjį kraštą, kaip vyksta darbas gimnazijoje, kaip mokosi klasėse ir kt. Buvo perduotos evangelikų tikybos, geografijos, lietuvių literatūros ir kt. pamokos. Transliacijų klausytojai išgirdo gimnazijos direktoriaus žodį, bendrabučių vedėjų pareiškimus ir gimnazijos sporto komandos vadovo T. Gailiaus, su savo mokinių komanda vokiečių gimnazijai varžovei įmetusio net 100 krepšių, sportinius sveikinimus Lietuvos sportininkams, kuriais palinkėta, kad tie juo greičiau išvystų laisvę ir galėtų ginti Neprikl. Lietuvos spalvas.

VOKIEČIŲ BIBLIOGRAFIJA APIE LIETUVĄ

Vokiečių J. G. Herderio Institutas Marburge prie Lahno, tiriąs rytinę Vidurio Europą, t. y. Čekoslovakiją, Sileziją, Pomeraniją, Lenkiją, Rytprūsius ir Pabaltijo kraštus, savo žurnalo „Zeitschrift für Ostforschung" paskutiniame numeryje paskelbė bibliotekininko H. Risterio sudarytą literatūros sąrašą apie Lietuvą 1943 — 1953 metais. (Plg. Schrifttum über Litauen 1943 — 1953, bearbeitet von Herbert Rister, Zeitschrift für Ostforschung IV 1955 Heft 2 p. 305 — 320). Suminėta 294 knygos bei straipsniai.

Pirmasis „AITVARŲ" pasirodymas duoda daug gražių vilčių

Didelė vedama propaganda apie Lietuvių Vyrų Kvarteto „Aitvarai" koncertą spaudoje ir kitu būdu atkreipė didelę mūsų lietuviškos visuomenės dalį, kuri žūt būt norėjo išgirsti pirmąjį to meninio vieneto pasirodymą. Koncertas įvyko Lietuvių Salėje, Brasil 835, Avellaneda spalių 29 d. 21 val. Sutikti naują vienetą prisirinko pilna salė rinktinės publikos, nepaisant, kad bilietų kainos buvo augštos. Ir štai, gražiam šviesų deriny išeina į sceną keturi muziką studijuoją jaunuoliai, išoriniai darą gerą įspūdį ir padainuoja penkias lietuvių tautines dainas: V. Kuprevičiaus — Pajūriais, pamariais; J. Bendoriaus — Tykiai, tykiai, Nemunėlis teka; V. Gybavičiaus — Ko sužvengei, ristas žirge; J. Bendoriaus — Oi ko jūs liūdit ir Br. Budriūno — Subatos vakarėlį. Gyvų ir melanchokos iš operos „Faustas", išpildymas dueto, kuris dėl savo sudėtingumo parodė, kiek minėti solistai turėjo įdėti sunkaus darbo, iki tas dalykas buvo galimas perteikti kritiškai viską vertinančiam žiūrovui. Solo parinkimas taip pat buvo gal būt pasikartojantis į tautinių dainų parinkimą, kas davė pilnai įsijausti žiūrovui į dainuojamų dalykų mintį.

Lietuvių tautinės dainos: J. Karoso — Tykus vakars; Br. Budriūno — Lygioj lankelėj; J. Karoso — Stikliukėlis; J. Naujalio — Lietuva brangi ir A. Račiūno — Į Kovą, išpildant minėtam kvartetui, buvo trečiosios dalies užbaiga, kurios lygiai stipriai buvo paruoštos, kaip ir pirmoje dalyje išgirstos dainos. Vytauto Cibavičiaus muzikinis paruošimas visos publikos buvo labai tinkamai įvertintas; negailėta nei kvartetui, nei šokėjoms ilgų, užsitarnautų plojimų. Pažymėtina taip pat p-lės Eugenijos Čikštaitės laisvumas akompanuojant solistams ir reikia laukti, kad visi minėti muzikos mėgėjai skins laimėjimą po laimėjimo mūsų kolonijos lietuviškoje visuomenėje.

Pasikalbėjus su p. Vytautu Cibavičium buvo sužinota, kad kuklus koncerto pelnas bus skiriamas plokštelių gamybai. Norima minėtas dainas palikti ateities kartoms, kad jos tinkamai įvertintų gražias mūsų lietuviškas dainas.

Galima būtų daug ką pasakyti apie minėtą koncertą; gal netrūktų ir sveikos kritikos, bet turint omenyje, kad minėtas koncertas buvo duotas tik muzikos mėgėjų, ne profesionalų, buvo duotas išsamiai dar pirmą kartą, taigi ne tik kad galima pasidžiaugti, bet kartu ir palinkėti minėtam vienetui nenuleisti rankų; vis tobulintis muzikos srityje ir skinti naujus ir naujus laimėjimus.

Lietuviškoji visuomenė Jus sutiko labai šiltai ir jos Jūs neapvylėte. Ir ji, manau, linki Jums ir toliau skleisti dainos meilę, priminti nuolat jai tėvynės ilgesį, jos kančias, iki Jūsų daina galės persikelti į mūsų visų numylėtą Lietuvą. Reikėtų minėtą koncertą pakartoti kitose lietuviškose koloniose, kur nebuvo galimybės išgirsti lietuvišką dainą. Tikimės, kad kolonijų vadovai pakvies minėtą meno vienetą, o „Aitvarai" jų neapvils. A. Ilgesys

Lietuvių vyrų kvartetas „Aitvarai" koncertuoja Lietuvių Salėje.

Australija – Melbourne

1954 m. gruodžio 27 — 28 d. d. Australijos Lietuvių Katalikų Federacijos suvažiavimas buvo priėmęs rezoliuciją įsteigti lietuvių katalikų laikraštį. Australijoje eina du laikraščiai, bet jie „labai užimti visokiais reikalais", kad neturi vietos rašyti katalikus dominančiais klausimais. Rezoliucija jau įgyvendinta. Įsigytos šiokios tokios patalpos Williamstown — Melbourno priemiestyje, jau nupirktas linotypas ir kitos reikalingos mašinos ir neužilgo bus pradėtas leisti savaitraštis. Laukiama taip pat lietuviškų raidžių, kurios užsakytos J. A. Valstybėse. Redaktorium pakviestas ir mielai sutiko būti kun. dr. P. Bačinskas.

* Melbourno lietuvių kapelionas kun. Pr. Vaseris deda visas pastangas, padedant parapijos komitetui, kad būtų įgyti parapijos namai, į kuriuos norima perkelti lietuvių sekmadieninę mokyklą, knygyną ir kitas lietuviškas įstaigas. Pinigų namams jau šiek tiek turima; aukos vis plaukia.

* Melbourno bendrose katalikų kapinėse nupirktas sklypas lietuvių kapinėms. Tie, kurie neturės laimės sugrįžti namo, galės nors kartu ilsėtis lietuviškose kapinėse. Numatoma taip pat pastatyti bendras paminklas — kryžius ar koplytėlė.

F. R.

MONTEVIDEO

LAIMINGOS SUKAKTUVĖS

Š. m. spalių 23 d. Viktoras ir Veonika Vidšiūtė Cieslinskai šventė lviejų metų vedybinio gyvenimo sukaktį. Padėkos šv. Mišios buvo Lietuvių bažnyčioje, Cerroje, kurias atlaikė TT. Jėzuitų Provinciolas kun. Kristanavičius, neseniai atvykęs iš Š. Amerikos.

Jaunieji šeimininkai suruošė iškilmingus pietus, kuriuose dalyvavo kun. J. Giedrys, prof. kun. Daugintis, S. J., Klemensas Vidžius su ponia ir sūnum Richardu, J. Cieslinskas su ponia, K. Jagorof su ponia ir dukterimi, Raul Silva ir E. Cieslinskaitė de Silva. Linksmai nusiteikę šeimininkai maloniai vaišino svečius ir džiaugėsi savo sūneliu, kuris linksmino visus savo tėvų šventėje.

Svečiai apdovanojo šeimininkus, linkėdami jiems daug laimės ir Dievo palanmos jų šeimyniniame gyvenime.

linių dainų pakaitalas klausytojus veikė teigiamai; išpildytojų laisvumas, apvaldytas perėjimas iš kreščendo į dekreščendą rodė, kad kvarteto dainininkai: V. Cibavičius, A. ir V. Rastauskai ir A. Slančiauskas sugeba pagauti išpildomos dainos sielą, ją tinkamai perduoti erdvioje salėje esantiems klausytojams.

Lietuvių Vyrų Kvarteto pasirodymo pertraukoms tinkamai buvo įtraukta nedidelių mergaičių klasinio baleto numeriai. Šviesų žaidime pašoko: Hebe Vaquero, Mirta Guld, Cristina Pomores, Lucy Nunez, Graciela Rubio, Anita Krieger, žymiosios ir garsiosios Teatro Colon šokėjos Betty Iris Buronzo mokinės, Abalos, Delibes, Bramhs'o Stravinsky ir kitų garsių muzikų klasikinius kūrinius.

Visus nustebino antroje dalyje kvarteto solistų dainos. A. Rastauskas, gražus tenoras padainavo ariją iš „La Triaviata", trio: ten. A. Rastauskas, barit. V. Cibavičius ir bosas A. Slančiauskas, pianu akompanuojant p-lei Eugenijai Čikštaitei išpildė muz. Brahms'o „Lopšinę". bosas A. Slančiauskas — „Il lacerato spiritu" — muz. Jussepe Verdi ir duetas: ištrauką iš operos „Fausto" — ten. A. Rastauskas ir bosas A. Slančiauskas. Nors solistai buvo tik muzikos mėgėjai, bet pajėgė įsigyventi į sunkius muzikams profesionalams priklausančius kūrinius ir juos tinkamai išpildyti. Ypač visus stebino ištrau-

KOLUMBIJA

KOLOMBIJOJE MIRĖ ANT. PAUKŠTYS

Šiomis dienomis gauta liūdna žinia, kad Kolombijoje nuo širdies priepuolio staigiai mirė solistas, visuomenininkas ir žurnalistas Antanas Paukštys. Velionis pažįstamas ir mūsų kolonijai iš savo apsilankymo 1953 m. sausio mėn.

Antanas Paukštys yra neeilinė asmenybė. Jo, palygnti, dar jauno darbai buvo šakoti ir įvairūs. Pradėjęs gimnaziją Mariampolėje, baigęs Kaune, stojo studijuoti literatūros Vytauto Didžiojo universitete, kurį baigęs dirbo ilgą laiką gimnazijoje kaip mokytojas. Bet tuo nesitenkino. Tuo pačiu metu bendradarbiavo spaudoje, ypač pedagoginėj. Turėdamas gerą balsą studijavo konservatorijoje Kaune. Bolševikų okupaciją skaudžiai pergyveno, netekdamas kelių savo giminių. Antrą kartą jiems artinantis, išvyko į vakarus, kur Vokietijoje savo koncertais kartu su Baranausku, Krištolaityte ir kt. stiprino lietuvių dvasią stovyklose, dirbdamas Augsburge leidžiamų „žiburių" redakcijoje. Spausdintu žodžiu gaivino tėvynės ilgesį. Vėliau išemigravęs į Kolombiją darbavosi dabartinio konsulo St. Siručio vedamame kelionių biure. Tuo pačiu metu dažnai rodydavosi su koncertais ar solo dainomis lietuviškuose ir bendruose parengimuose. Koncertą yra surengęs ir mūsų kolonijoje savo apsilankymo metu. Būdamas Kolombijoje bendradarbiavo įvairiuose laikraščiuose, tarp jų ir mūsų kolonijos laikraštyje „Laike". Sveikatai susilpnėjus buvo pasitraukęs iš sunkesnių darbų, bet ankstyva mirtis nuskynė jo gyvybę. Liko Chicagoje jo brolis Kazimieras, Argentinoje pusseserė Adelė Bacevičiūtė. Kolombijoje pusseserės duktė. Didelė jo šeimos dalis yra skaudžiai nukentėjusi priespaudą nešančioje tėvynėje. Lietuvių tremtinių šeima neteko vieno iš rimtųjų kultūros ir meno darbuotojų. Tegul Viešpats bus gailestingas jo vėlei.

Moterų Skyrių redaguoja mok. Elzė Diminskienė, Necochea 604, Hurlingham, Buenos Aires

VĖLINIŲ DIENOS MINTYS

Mūsų paskutinis atsisveikinimas buvo trumpas: trys mažutės saujos tėviškės smėlio ir jus apdengė ta pati žemė, kurią visą savo vargingą gyvenimą purenote ir vilgėte prakaitu. Aš likau viena maža mergaitė, gerai net nesuprasdama, kad tai buvo paskutinis mūsų šiame gyvenime atsisveikinimas, liūdnas ir tylus. Kapo tikrovė man buvo svetima, nejaugi mama daugiaus nepriglaus manęs prie savo krūtinės ir ramūs tėtės žodžiai manęs nesuramins? Tik atitolusi nuo jūsų kapo pajutau ką reiškė jūsų netekimas.

Tuo metu mūsų krašte siautė sunki karo audra. Daug tokių kaip aš likom našlaičiai. Ir mūsų skausmai ir vargai buvo tik mažytė dalelė tos didžios nelaimės, ištikusios mūsų kraštą. Išėjau gyveniman silpna, nedrąsiu žingsniu, su baime krūtinėje. Viskas buvo svetima. Žvelgiau į svetimųjų veidus, jie buvo man šalti, nei vienam iš jų neatsispindėjo nei motinos šypsnys nei tėvo rimtis. Daug kur teko vienišai klajoti. Sutikau gerų ir piktų žmonių — vieni mane paguodė, o kiti piktai pajuokė, bet tėvų meilės neberadau. Sutikau gerų ir piktų žmonių. Girdėjau įvairius šūkius: vieni keikė Dievą, žadėdami žemėje rojų, kiti mindė kojomis tautos šventenybes, ir vieni, ir kiti traukė prie savęs. Bet šitiems šūkiams aš likau šalta, nes Jūsų nors ir vargingas paprastas gyvenimas jau kūdikystėje įdiegė tą šventą tėvynės meilę ir gilų tikėjimą, kurio gudrūs šūkiai nepajėgė palaužti, nes Jūs buvot manyje.

Dažnai pagalvoju, juk ne tiesa, kad mirtis nutraukia žmonių ryšius su mirusiaisiais.

Tėvai ir mirę gyvena mumyse, jei tai nebūtų, mes būtume vargšai netekę tėvynės, netekę kapų savo artimųjų.

Apsiniaukęs tėviškės dangus, šnara pageltę medžių lapai. Ant Jūsų brangaus kapo niekas neuždegs vėlinių žvakutės. Angelas, kuris lankys apleistus kapus, gal apsiverks pamatęs tiek daug tėvynėj vienišų kapų. Tačiau ant Jūsų kapo jis turės matyti nuostabų rožių vainiką, kurį dukters meilė, perskridus tūkstančius kilometrų, padėjo pilką vėlinių dieną.

Tėviškės Dukra

Dail. T. Valius — Paskutinis palydėjimas. — Rėžinys medyje.

Tėvų bendradarbiavimas vaikų auklėjime

Šis straipsnis yra ištrauka iš ponios Kuncaitienės diplominio darbo, kurį padarė baigdama Kordobos universitetą. Mes džiaugiamės, kad mūsų tautietė taip gražiai pasirodė svetimo krašto universitete. Sveikinam ir linkime daug sekmės tolimesniame darbe. Red.

Šiuo metu, kada šeimyniniai konfliktai per daug dažnai įeina į kasdieninę programą, būtų naudinga, kad tėvai įsisąmonintų tuos pavojus, kurie gręsia jų vaikams, jei tarp tėvų neviešpatauja santaika nei bendradarbiavimas.

Perdaug dažnai galvojama, kad auklėjimo uždavinys liečia tiktai motiną, tuo tarpu kai tėvui paliekamas materialinis rūpestis šeima ir jis dažnai pasiremia visiškai savo profesijoj ar šiaip kokiam darbe. Bet, ar iš tikrųjų tėvas negali užimti taip pat svarbią vietą vaikų auklėjime?

Jei pereitam šimtmety moters pagrindinis uždavinys dažniausiai buvo namų ruoša ir vaikai, šių dienų gyvenime ji turi jau ir kitas pareigas, kitus uždavinius, profesinius ir socialinius, kuriuos su dideliu pasisekimu atlieka; ar nebūtų normalus reiškinys, jei tėvas, draugiškai bendradarbiaudamas, įneštų savo dalį į auklėjimo darbą ir iš savo pusės prisidėtų prie šių taip svarbių problemų. Žinome, kad vyriška logika dažnai tinkamai atsveria moteriškos dvasios romantiką ir kartais perdaug veikiančią vaizduotę. Iš kitos pusės, tam tikras vyriškas kietumas, nelankstumas ir per didelis protavimas turi būti papildytas ir sušvelnintas moters jautrumu, jos širdies šilima ir dvasios giedrumu.

Pas moterį motiniškas instinktas pabunda labai anksti, jaunos mergaitės jaučia ypatingą patraukimą prie mažų vaikų; kitaip yra su vyrais. Pas jį negalima kalbėti apie instinktyvinę meilę savo vaikams, bet apie jausmą, kuris kartais gana vėlai jį užvaldo, vaikui paaugus. Jaunos motinos turėtų mokėti sužadinti savo vyrų dėmesį ta kryptimi, atkreipti į jį savo mažučius kūdikius ir dažniau juos patikėti tėvų globai. Jauni tėvai su malonumu išmoksta prižiūrėti savo mažučius, su jais pasivaikščioti ir tokiu būdu nuo pat pradžios atsiranda ir užsimezga stiprūs ryšiai, dėka kurių mažas vaikas jaučiasi lygiai priklausomas nuo tėvo kaip ir nuo motinos.

Kai vaikai paauga, jų protas pabunda, atsiveria įvairiems dar jiems nesuprantamo pasaulio reiškiniams. Prasideda klausimai, kurie dažnai nuvargina tėvus, ir jie turi tada pasidalinti tuo svarbiu uždaviniu, atsakinėti ir aiškinti, visokiais būdais patenkinti tą nepasotinamą smalsumą. Labai geras metodas yra tada pradėti patiems statyti klausimus vaikams, kodėl tas yra taip o ne kitaip, koks skirtumas tarp vieno dalyko ir kito ir t. t. Tokiu būdu vaikas priverčiamas galvoti, lyginti, daryti išvadas, ir dažnai nustebina tėvus savo atsakymų logiškumu ir teisingumu. —

Visuose šeimyninio gyvenimo reiškiniuose yra progos pasireikšti tėvo bendradarbiavimui. Taip pat ir mokyklos problemose tėvas gali daug padėti, ar tai išaiškindamas sunkesnius uždavinius, ar tiesiog domėdamasis vaikų mokytojais, draugais ir pamokomis.

Yra viena labai svarbi sritis, kurioje tėvų bendradarbiavimas ypatingai reikšmingas, tai yra, vaikų sąžinės ir moralės išsivystyme. Savaime aišku, kad kiekvienas auklėjimas siekia šito tikslo mažiau ar daugiau tiesioginiais būdais. Bet yra jauno žmogaus gyvenime ypatingi klausimai, kurių išrišimas reikalauja nepaprasto takto ir sugebėjimo įžvelgti ir įsijausti į jauną sielą, būtent, ypatingai brendimo laikotarpy. Jei motinai labiau tinka supažindinti savo dukras su įvairiom gyvenimo paslaptimis ir vesti jas komplikuotais jo keliais, ar nebūtų tėvo didelis uždavinys išaiškinti savo sūnums įvairius reiškinius, padėti jiems žengti pirmus suaugusio žmogaus žingsnius? Pats jaunystėj išgyvenęs įvairius pavojus, nugalėjęs juos, surinkęs patyrimus, kurie moterims yra svetimi, tėvas labiausiai tinka būti savo sūnaus vadovu tame pavojingame laikotarpy ir apginkluoti jį prieš įvairias pagundas.

Pagaliau, yra dar vienas netiesioginis bendradarbiavimo būdas, būtent, bendras kiekvieno vaiko charakterio nagrinėjimas. Kaip tai yra žavinga, galėti kartu išnagrinėti ydas, silpnybes, geras ypatybes ir dorybes, ieškoti kelius ir būdus pašalinti pirmąsias ir sustiprinti antrąsias. Kiekvienas iš tėvų įnešia savo skirtingų prigimčių bruožus. Nujautimas, ypatingas moters sielos pažymys, padeda atidengti ir suprasti daug misterijų; logika, vyriško mąstymo tikslumas tinkamos laikysenos ir bendrų auklėjimo gairių nustatymui. — Yra būtina sąlyga, kad patys tėvai turėtų kilnius jausmus, stiprią valią ir teisingą sprendimą. Tokiu būdu šitos jų ypatybės, spinduliuodamos, apšviečia vaikus ir sušildo jų vidaus gyvenimą. Kaip augalui reikalinga saulės ir vėjo, taip jauniems, besivystantiems sutvėrimams reikalingi kilnūs jausmai, tada ir jų pačių jausmai pasidarys kilnūs, jų valia sustiprės, jų sprendimai pasidarys vis labiau aiškūs ir teisingi.

Neužmirškime, kad mūsų vaikai, augdami ir vystydamiesi protiniai ir dvasiniai, mus stebi ir mus įvertina. Jie labai greit pagauna savo aplinkos dvasią ir nuotaiką. Kiek paaugę, puikiai supranta, kad tiktai tėvų bendradarbiavimas gali paversti šeimą laimingų ir patenkintų žmonių grupe. Žinoma net ir tobuliausiose šeimose būtų stebuklinga, jei nepasitaikytų nuomonių skirtumų. Jei jų nebūtų, reikštų, kad viena ar kita vedusių pusė yra netekusi savo asmenybės. Nuomonių skirtumas tarp tėvo ir motinos nėra peiktinas dalykas, jei jis neišsigimsta į priešingumą, į neapykantą. Priešingai, jei vyras ir moteris sutinka ir sugeba sujungti savo patyrimus, savo inteligenciją ir savo skirtingas ypatybes, gali pasiekti naujo ir gilesnio savo vaikų prigimties supratimo ir įsijautimo.

Auklėjimas dažnai yra labai sunkus ir komplikuotas uždavinys ir tėvų sujungtos pastangos yra būtinai reikalingos, kad sekmingai atlikti tą jiems likimo uždėtą pareigą. Jeigu /trokštame, kad mūsų vaikai vystytųsi harmoningai ir savo ruožtu kada nors sukurtų laimingą šeimą, parodykime jiems nuo pat ankstyvos jaunystės, ką gali padaryti motinos ir tėvo vienybė ir kasdieninės pastangos, dirbant kartu tam pačiam tikslui ir siekiant to paties idealo.

Jadvyga Kuncaitienė

Kariuomenės šventė

— Kuo gi prisidedu — mažas, nedidelis, kuklutis — prie mūsų bendrų grumtynių su mūsų Tautos ir Tėvynės pavergėju? Kur toje kovoje nustatau ir surandu sau vietą? Kad ir mažą, mažutę vietelę? —

Prof. M. Biržiška, nepriklausomybės akto signataras.

* *

Lietuvoje ši diena būdavo visuose kariniuose daliniuose švenčiama. Buvo paminėtas sunkios jos kūrimosi aplinkybės, prisiminta atlikti garbingi žygiai, užsibrėžti nauji siekimai.

Šiuo metu kariuomenės šventės proga netik praeitį minim, bet mūsų mintys per beribę erdvę nuskrieja į tėvynę, kurią apgaubusi rudens ūkana. Ant pageltusiais lapais apdengto kapo negalim padėti gėlių vainiko, tai gal ir nėra taip svarbu, nes „kam nusviro galva, danguje angelai, vainika iš deimantų pina". Vardan žuvusių ir kovojančių mes visi turime susijungti į bendrą armiją ir kiek jėgos leidžia būti jų vertais talkininkais. Tai mintys kariuomenės šventės proga.

Pavasario sulaukus

Baigiasi lietingos dienos ir visoj gamtoj jaučiamas pavasaris. Skirtingas nei Lietuvoje, bet vistiek pavasario laikas ir pavasariška nuotaika. Rūbai ryškesni ir lengvesni, darželiuose pražydo pirmieji rožių pumpurai. Ruošiami vasariniai rūbai ir pertvarkomas butas. Nudulkinamos lubos ir sienos, jei reikia perdažyti, dabar šiam darbui tinkamas laikas. Žiemines užuolaidas reikia nuimti, išvalyti ir išskalbti. Jos jau pakankamai nešvarios, tik kol kabojo nematėm kiek žemių per žiemą prisirinko. Langus puošiame lengvu gėlėtu vualium be sunkių šoninių. Virtuvėje galima pakeisti sienos papuošimai. Pav., nuimti vaisius ir panaudoti daugiau gėlių motyvus. Nereikia manyti, kad keičiantis metų laikui turime ir visą buto įrengimą pakeisti. Tai būtų netikslu. Kiekviena tvarkinga šeimininkė turi taip tvarkyti, kad išvengtų bereikalingų išlaidų.

Tuos pačius daiktus, kuriuos turime, reikia skoningai ir atatinkamai metų laikui panaudoti. Vieni nuimami ir padedami į spintą, kiti naudojami.

Gėlės yra nepakeičiamas namų papuošalas. Jų yra įvairių, darželinių, kambarinių ir nuskintų, kurias laikome į vandenį įmerkusias. Žieminės gėlės pavasarį išnešamos su vazonais į lauką, o viduje puošiame žydinčiomis gėlėmis. Keletą žalių lapų ir rožės žiedas nedidelėj vazoj, suteiks malonų ir gražų reginį. Šiuo metu yra pagaminama gražių vazelių, kurias galima pakabinti. Joms turi būti parinkta tinkama vieta. Pav. kambario kampe

stovi patogi kėdė, kurioj mėgsti pailsėti, paskaityti. Prie jos nedidelis staliukas, ant sienos mums mielas paveikslas, ar netiktų prie šio paveikslo pakabinti minėtą vazelę su šakute asperago (elhecho) ir našlaitės žiedais?

Lauke darželis jau sutvarkytas ir pavasariniai augalai jau pasodinti. Štai augalus užpuolė vabalai — žalios mažos blusos. Yra labai gera priemonė kovai su kenkėjais „Bordelés". 100 gr. minėtų miltelių atskiesti 10 litrų vandens ir šiuo skiediniu purkšti augalus. Pakartoti kas 15 dienų, nes lietus gali nuplauti ir panaikins nuodų veikimą. Augalus reikia prižiūrėti ir gydyti. Štai sekančią dieną po purkštimo rožių žiedai pasidarė margi nuo kenkėjų, o ant vieno žiedo radau kirmėlaitę, kuri buvo pumpuro vidury ir jį naikino. Nupurškus nuodais, kirmėlė išėjo į paviršių.

Augalams reikia trąšos. Jei tai nebuvo padaryta anksčiau, nebus pervėlu ir dabar. Gera priemonė milteliai „Nutrex" apie augalą 10-ties centimetrų spinduliui reikia padaryti gana gilias pieštuko didumo skyles. Į jas įberti „Nutrex" ir ant viršaus užberti kiek žemės. Taip patiektas trąšas išnaudos šaknys, bet nebus pavojaus, kad augalą trėšdami nudegintume. Tvarkingas laistymas neperšaltu vandeniu yra augalų priežiūrai būtinai reikalingas.

Šiuo metu žolė greitai auga. Jei nebus dažnai karpoma, išaugs ir pasidarys reta, negraži. Dažnai karpant — sustiprės, sutankės, ir turėsime prie namų gražų žalią kilimėlį. Baigia žydėti pavasarinės gėlės, jas reikia pakeisti vasarinėmis.

Baigiasi mokslo metai

Mokslo metų pabaiga sukelia rūpesčių tiems, kurie užbaigia vieną mokslo ciklą. Duktė baigia pradžios mokyklą. Ką toliau daryti? Atsakymas turi būti labai aiškus — leisti toliau mokytis. Užmirškime klaidingą nuomonę, kad mergaitei mokslas nereikalingas arba mažiau reikalingas. Švedijos 70% moterų yra baigusios vidurinį mokslą. Juo moteris bus labiau išsilavinus, juo ji sugebės geriau tvarkytis ir bus vyrui naudingesnė talkininkė. Ypač lietuviams svarbu turėti kaip galint daugiau išsimokslinusių žmonų.. Kokią profesiją pasirinkti? Kiekviena profesija yra gera, jei ji su meile yra vykdoma. Kiekvienas žmogus turi savo pašaukimą į kurį turi vaikai ir tėvai atkreipti dėmesio. Teneišsigąsta tėvai, jei kurių duktė parodys artistinių gabumų. Menininkas neprivalo būti laikomas menkos doros žmogus, tai yra visai klaidinga nuomonė. Gerai ir dorai išauklėtas artistas yra lyg gėlė daržely. Jie praskaidrina mūsų kartais užsnūdusius jausmus, jie yra grožio nešėjai. Kiekvienas tepasirenka pats savo kelią, o tėvai tepadeda juo eiti, neužmiršdami, kad per eilę mokslo metų, kurie numatytam mokslui reikalingi, vaikas turi netik pažymėjimą įsigyti, bet per tuos metus turi susiformuoti ir jaunuolės charakteris, kad baigus mokslą būtų tikrai pasiruošus imtis darbo ir būtų vertingas žmogus..

KĄ PASAKOJA PAVASARINĖ PONIA MODA?

Jos akys atrodo miglotos. Ryškiai nebeskiria medvilnėj pabertų žiedų konturų, jie susimaišę į gražų spalvų žaidimą. Išdirbiniai ir kainos įvairios yra pigesnių ir brangių. Ši spalvų simfonija paskleista plačiuose sijonuose. Eilučių sijonai siauri. Netik gėlių siliuetais mėgsta ši ponia, žaisti, bet ir tiesiomis linijomis. Dryžuotas raštas suknelei gražu, jei sugebėsim jo linijas laužyti, kombinuojant eglutes ar vertikalias su horizontalėm. Prie modernios dryžuotos suknelės turi progos pasireikšti klasiški papuošimai.

Pasirodė elegantiškas vasarinių batukų modelis su neperaugštais, bet grakščiais užkulniais išeigai ir kasdienai, visai be užkulnių — panašūs į šokėjų batukus. Jų spalvos įvairiausios, ružava, melsva, raudona. Šie batukai ypač gražu jaunom mergaitėms.

Ponia Mada šį kartą nori labai jaunai atrodyti, pasirenka kūdikių spalvas — ružavą, šviesiai melsvą.

Nesuvaldomai fantaziją paleido papuošalų kūrime. Gražiausi metalo išdirbiniai papuošti imituotais akmenimis, plastinės medžiagos, net gėlyčių žiedai kombinuoti su rafija ar kamščiu puošia jos kaklą ir rankas.

Ištaiginga ši ponia. Ji daugelį moterų vilioja savo pasiūlymais, tačiau kiekviena moteris turi labai atsargiai ir apgalvotai pasirinkti tai kas jai tinka ir tai ką jai sąlygos leidžia. Jei moteris supras grožį ir paprastumą ir šiuos du elementus sugebės suderinti, bus elegantiška, nebūdama akla kaprizningos ponios Mados vergė.

SEKMADIENIO
RIMČIAI

APIE AKMENINES ŠIRDIS

Akmens širdys yra kietesnės už granito uolą, žiauresnės už plėšriausią žvėrį. Jų yra visur — net šventykloje.

Vieną ankstų rytą Išganytojas, nulipęs nuo Alyvų kalno, vėl užsuko į šventyklą žmonių mokyti. Vos, jis pradėjo kalbėti, įsiverže Rašto žinovai ir pariziejai, kartu tempdamiesi išsigandusią moteriškę, pagautą besvetimoteriaujant. Moteriškė buvo pastatyta šventyklos viduryje, reikalaujant ją pasmerkti mirčiai: pagal Mozės įstatymą tokia nusidėjėlė turėjo būti akmenimis užmušta. Pariziejai trina rankas, laukia iš Mokytojo mirties sprendimo. Betrūko Kristaus pritarimo pariziėjams, kad akmenys ją mirtinai patiestų...

Nors pariziejų širdys buvo kietesnės už granitą ir jų nuodėmės sunkesnės už patį kalną, bet jie, laikydami akmenis rankoje, laukė nelaimingosios viešos bausmės niekšų akivaizdoje. Išganytojas į tai pariziejams dar nieko neatsakė, susimąstęs kažką žemėje rašė. Moteriškės nuodėmės jam buvo žinomos, pariziejų veidmainystė nepakenčiama. Jis pasilenkęs vis rašė: gal suminkštės akmens širdys, prisiminusios savo nuodėmes, gal nesilaikys įstatymo raidės, bet žvelgs į nusidėjėlės širdį, jos tylų, pilną atgailos žvilgsnį. ..Gal?!

Bet pariziejai nesiliovė drumstę nusidėjėlės ir Gailestingojo tylos: „Įstatyme Mozė liepė mums tokią akmenimis užmušti. O ką tu pasakysi?".

Nuostabus Dievo malonės veikimas žmoguje. Ji nepažeidžia žmogaus laisvosios valios, bet priešingai — Dievo malonės „nelaisvėje" žmogaus laisvoji valia kaip tik yra laisviausia. Imkime pavyzdžiu smuiką. Jis, vienas paliktas ant stalo ar kitur kur ne tik negrotų, bet ir pajudėti nepajėgtų. Tačiau virtuozo smuikininko rankose smuikas atgyja; smuikininko „nelaisvėje" jis laisviausiai pasireiškia. Ir juo labiau smuikas pasiduoda virtuozo „nelaisvei", juo nuostabiau groja.

Dievas yra tobuliausias žmogaus sielos stygomis grojąs smuikinikas. Juo ilgiau, pastoviau liekame Jo malonės „nelaisvėje", juo daugiau žmogaus laisvės ir gyvenimo mumyse...

Kristui gaila minios. Jam gaila, kad nepavalgę. Jis nepasakė, kad alkite ir badaukite — svarbu tik Dievo žodžio klausytis. Tarsi pabrėžė, kad nelauktų stebuklų, bet naudotųsi visomis leistinomis gėrybėmis. Dievas daro stebuklus, kai atskiras žmogus ar minia negali sau padėti. Jam gaila kiekvieno kūrinio: sparnuočių, laukų lelijų ir paprasčiausios apdulkėjusios smilgos pakelėje. Ypač jam gaila žmogaus, nes jis turi nemirtingą sielą, yra Dievo paveikslas.

Laiminga turėtų būti Palestinos žemė, kurią lytėjo didžiausio Geradario kojos. Laimingi turėtų būti jos laukai, kuriais aidėjo Gerojo Ganytojo žodžiai. Laimės tenai, kaip ir čia, nebuvo ir nėra, nes Jo žodžiai ne laukams, ne granito uoloms buvo skirti, bet pavargusiai žmogaus širdžiai. Kai jis ant kryžiaus nutilo, uolos prabilo, saulė gedulu prisidengė — tik žmonių širdis nedrąsiai atsiliepė.

Jis visais keliais ir laukais skuba ir ieško nelaimingųjų, nors ir labai toli nuo Tėvo namų būtų nuklydę. Kristus — Gerasis Gynytojas, lengva Jį atpažinti.

DIDŽIAUSIA PAGARBA ŽMOGUI — Gerojo Ganytojo savybė. Nors nevisi Jo avidei priklauso, nevisi Jo klauso, bet Jis prievartos nevartoja. Kiekvienam palieka laisvą valią, kad žmogus nebūtų nuvertintas iki neprotingo kūrinio. Žmonės dažnai vienas kito nepagerbia, tik Išganytojas niekada taip nesielgia.

MEILĖ IR PASIGAILĖJIMAS — svarbiausia Jo savybė. Jis be galo myli kiekvieną, nes turi Dievo — žmogaus, gailestingojo gydytojo, geraširdžio bičiulio širdį. Jis yra augščiausias Gėris. Kiekvieno gėrio savybė yra spinduliuoti. Geras žmogus visiems pasisekimo linki, niekam nepavydi: artimo džiaugsmas — ir jo džiaugsmas, artimo skausmas — ir jo skausmas. Gėris ne sau gyvena, kaip gėlė ne sau žydi.

GERASIS GANYTOJAS YRA GAILESTINGAS: Jis atsiprašančiam neatidėliodamas atleidžia. Ant kryžiaus atgailaująs žmogžudys, vos spėjo atgailos žodžius ištarti, tuojau buvo išteisintas: „Iš tikrųjų, sakau tau, dar šiandien su manimi būsi rojuje". Ne taip greitai mažutė žarija gęsta vandenyje, kaip mūsų nuodėmės dingsta begaliniame Jo gailestingume. Ganytojas mielai nuodėmes atleidžia, nejausdamas nusidėjėliui jokio kartėlio.

Kaip akmuo, nuristas į jūrų gelmes, niekada neatsiras vėl ant kranto, taip negrįš ir nuodėmės, nuskendusios Ganytojo atlaidume.

Išganytojui daug akmenų pasitaikė kelyje nešant paguodą, išganymą. Daug daugiau akmeninių, negu jautrių širdžių Jis patyrė. Jis jau dabar mato, kad tokios širdys ir Jį pasmerks, išduos, užmuš, kapą didžiuliu akmeniu užvers... Jis atėjo ne įsakyti nusidėjėlius akmenimis užmušti, bet pasigailėti, atleisti. Niekas neturi teisės trokšti nusidėjėlio mirties, bet kad jis pasitaisytų, gyventų, gyventų laimingai, amžinai. Rašto žinovai ir pariziejai tarsi visus raštus pamiršo, kad jie skundžia Tam, kuris jieško pamestos drachmos, sūnaus palaidūno, paklydusios vienos avies, palikęs 99 sau ramiai ganytis.

Įsibrovėliai vis nerimsta. Tada Jis jiems atsako: „Kas iš jūsų be nuodėmės, tegul pirmas meta į ją akmenį. Ir vėl pasilenkęs rašė žemėje. Tai išgirdę, jie vienas po kito ėjo šalin, pradedant vyresniesiems. Pasiliko vienas Jėzus ir moteriškė, stovėjusi viduryje. Vėl atsitiesęs, Jėzus tarė jai: Moteriške, kur tie, kurie tave kaltino? Niekas tavęs nepasmerkė? Ji asakė: Niekas, Viešpatie. Tuomet Jėzus jai tarė: Nė aš tavęs nepasmerksiu; eik ir daugiau nebenusidėk" (Jon: 8, 7).

Pariziejų akmenys atsitrenkė į Dievo gailestingumą ir atgailaujančios moters širdį. Atsitrenkusių akmenų aidą palydėjo bejausmiai šventyklos skliautai, moters dėkingumas ir pariziejų neapykanta.

Akmens širdžių pilna gyvenime. Jų užtiksime net šventykloje. Bet tiesa, meilė ir gailestingumas išmuš akmenis iš pariziejų rankų ir šventyklos viduryje: tenai liksi tu ir Jis!

(Palaidos mintys iš Tomo Žiūraičio, O. P. neseniai pasirodžiusios knygos „Žodis ir Gyvenimas").

Laisvės kovų savanoris J. Kanapinskas ir kap. V. Diminskis prie vainiko su Lietuvių Centro vaikais žuvusių ir mirusių pagerbimo metu

Lietuvio iš bolševikų vergijos rašytas laiškas

(Elta). Šiomis dienomis mums pateko į rankas vieno lietuvio iš bolševikų vergijos rašytas laiškas. Šiame laiške tas mūsų tautietis atpasakoja, kaip jo šeimos nariai buvo bolševikų kankinami ir žudomi. Papasakojo ir apie mūsų partizanų kovas. Kadangi šis laiškas liečia atskirus asmenis, tai suprantamais sumetimais jo viso negalime skelbti. Skelbiame čia tik šio laiško pabaigą, kurioje randami šie visiems įsidėmėtini žodžiai: **„...raudonieji visą gražųjį mūsų jaunimą sugulde po žemėmis, nukankino, sušaudė... Brangieji broliai, viena tik jus prašau: saugokitės komunizmo baisiau kaip mirties, nes pasaulyje nieko nėra baisesnio už komunizmą..."**

Šis jo šauksmas yra visų Lietuvoje kenčiančių mūsų tautiečių šauksmas. Mes čia jį girdime ir atjaučiame. Ir tikime, kad ne po ilgo ateis laikas, kada tas šauksmas bus išgirstas ir viso pasaulio...

„Libera" prie kryžiaus

Lietuvos Ats. Karių iniciatyva š. m. lapkr. 1 d. 18.30 val. Aušros Vartų lietuvių Parapijos sodelyje prie lietuviško kryžiaus įvyko žuvusiųjų už Lietuvos laisvę kovotojų pagerbimas. Po gedulingų pamaldų Aušros Vartų lietuvių bažnyčioje visi rinkosi į sodelį prie apšviesto kryžiaus, kur buvo adgiedotas „Libera", pasakytas pamokslas ir organizacijų atstovų kalbos. Gedulingas pamaldas vedė Aušros Vartų lietuvių parapijos klebonas Pr. Garšva, o pamokslą sakė kun. A. Kleiva. Po to prie kryžiaus buvo padėtas gražus vainikas, kurį nupirko buvę Lietuvos Atsargos Kariai. Žuvusių ir mirusių pagerbimą vedė Lietuvos Atsargos Karių Sąjungos pirm. kap. V. Diminskis. Prie kryžiaus dar kalbėjo Lietuvai Išlaisvinti Centro vardu p. J. Gilvydis, ARLB CV vardu p. Ig. Padvalskis, gen. T. Daukantas, Lietuvių Centro vardu p. Artūras Mičiūdas, po kurio kalbos Lietuvių Centro vaikučiai, pasipuošę tautiniais rūbais, padėjo prie kryžiaus kiekvienas gėlių puokštę. Vaikučius suorganizavo p. Antanina Mikelionienė. Kalbėjo taip pat ir Lietuvių Sušivienijimo Argentinoje vardu organizacijos pirm. V. Šimoliūnas. Pagerbimas baigtas sugiedant „Viešpaties Angelas" ir Lietuvos Himnu.

Visi kalbėtojai priminė žuvusių už Lietuvos laisvę kovotojų herojizmą, iškėlė mirusiųjų pagerbimo reikšmę, skatindami gyvuosius ryžtis tęsti jų pradėtus darbus didelėje vienybėje. Pagrindinių lietuviškų organizacijų atstovavimas mirusiųjų pagerbime duoda daug šviesių vilčių, kad įmanomas bendras darbas, o tuo pačiu vieningu darbu bus pagreitintas ir kenčiančios Lietuvos išlaisvinimas.

— — —

Dievas jau dėl to man reikalingas, kad tai vienintelė esybė, kurią galima amžinai mylėti.

Dostojevskis

JONAS GAILIUS

GUNDYMAI

Apysaka

(Tęsinys)

8.

Balys Montvydas dar kartą pasiryžta mėginti.

Dabar jau ir jis jaučiasi pagalbos reikalingas. Prieš kelias dienas Aldona, labiau išblyškusi nei bet kada ilgai tylėjo, abejingai klausėsi jo komplimentų ir staiga nei iš šio, nei iš to pasakė:

— Baly, aš jaučiu kažką, — ir padarė keistą judesį rankomis. — Jeigu man nepavyks, turėsime pasikalbėti.

Slogus nujautimas pervėrė jo širdį. Jau kuris laikas matė, kad Aldona pradėjo keistis. Kažkur dingo lakus linksmumas ir vis dažniau ji susimąsčiusi ir savyje paskendusi. Kiekvienas gali lengvai pastebėti, kad ji netikėtai aptraukė ryšius su aplinka ir paniro savo vidaus pasaulyje.

— Apie ką tu norėtum su manimi kalbėti?! Juk ir taip niekad netylime.

Aldona, kaip labai retai jos gyvenime pasitaiko, parausta ir net kukliai nuleidžia akis. Ir ji, kaip kiekviena mergaitė, jaučia, kad yra žmogaus gyvenime sričių, apie kurias galima tiktai rimtai ir su pagarba kalbėti.

— Ne, šiandien dar palikime. Aš tuojau išvažiuosiu. Jei greitai grįšiu, rimtai kalbėsimės; jei ilgiau užtruksiu, — galėsi nesirūpinti.

Baliui viskas paaiškėja.

Norėtų tuojau atsikelti ir išeiti, kad daugiau niekuomet jos nematytų. Tačiau negali. Kažinkokia jėga laiko jį pririšusi prie kėdės. Atrodo, tartum kambaryje būtų atsiradęs trečias asmuo, kuris prieš jo valią jį varžo.

„Gal tai mano paskutinė gulbės giesmė, begyvenant nerūpestingu gyvenimu", pagalvoja ir atidžiai peržvelgia Aldoną.

Ši vėl parausta ir nervingai pasijudina fotelyje.

— Tikras draugiškumas išryškėja žmogaus nelaimės metu. Apie meilę aš nekalu. Ją manyje vargas ir ankstyba kova dėl būvio užmušė...

Ir apsikniaubia.

Balys nebegali atsikelti. O taip, jis sėdės, o išėjęs galvos. Pats nebežino, ar pažįsta meilę. Jei tai yra daugiau negu kūno trauka, — jis dar jos nepažino. Turbūt ir nepažins, nes jau vėlu, nes jokios didesnės idėjos nepasilaiko jo galvoje. Jis eina ir gyvena kaip kiekvienas kitas sutvėrimas, gyvenąs tik šia diena.

Kai Aldona pažvelgia iš padilbų į Balį, mato jį susimąsčiusį ir nepatenkintą. O taip trokštų, kad jis dabar prieitų prie jos ir švelniai prakalbintų. Kad be laukinės aistros glaustų ją prie savęs ir ką nors džiūgaus sugalvotų.

— Kodėl tu sėdi, tartum suparaližuotas? Kodėl arčiau neprieini?

Tartum iš miego pažadintas, nerangiai atsistoja ir prieina arčiau. Tačiau jos neapkabina ir nė už rankos nepaima.

— Tu šiandien tokia keista, Aldona, kad nė nežinau, kaip elgtis. Gal tau poilsio reikia?

Mergaitė atsikelia, pasvyruoja visu kūnu ir, valdydamasi iki paskutiniųjų, sako:

— Gerai, palik mane vieną. Aš eisiu pasilsėti...

Tik dabar jis paima ją už rankos ir pajunta drėgną lipnumą.

— Matyt, karščio turi. Reiktų atsigulti. Aš galėčiau gydytoją pašaukti.

— Nereikia. Gydytojas nieko nepadės. Valandėlę pagulėsiu, gal praeis.

Montvydas nejuokais susirūpina.

Grįžęs į namus, pirmą kartą apie save pajunta didelę tuštumą. Beprasmiškumas, tartum atšniokščiančios dujos, griaužiasi į jo širdį. Kartu ir keistą nuovargį pajunta. Parkrinta ant sofos, užkelia ant atlošo kojas ir spokso į vieną tašką.

Pats savo minčių nesugaudo.

Jei taip būtų su kita, spjautų į visą šią tragediją ir nueitų savo keliais. Nejaudintų jo nei ašaros, nei grasinimai.

Tačiau Aldona! Jo geriausia bičiulė! Pas ją nė nepagalvojęs užeina, jei neturi kur eiti ar kas nuotaiką sugadina. Kiek kartų ji globojo jį kaip motina! Kiek kartų vienu kitu žodžiu rūpesčio raukšles nuo kaktos nulygino! Jai niekad nebuvo tokio atvejo, iš kurio tuojau išeities nebūtų suradusi.

Bet yra dar viena: yra Stefanija. Vilioja ji kaip uždraustas rojaus vaisius, bet niekaip arčiau neprisileidžia.

„Kaip tos vynuogės", pagalvoja. „Iš tolo vilioja, o kai tik ištiesi ranką, tuoj ir pasprunka..."

Tarėsi žinąs moterų psichologiją. Tiek jau jų pažino ir beveik visos buvo panašios. Su retomis išimtimis kiekviena iš jų mėgsta komplementus, jų grožio ir rūbų adoravimą, nuolatinį dėmesio atkreipimą. Tiesa, kitos iš karto laikosi atokiai ir formaliai, tartum mėgintų vyrą ir jo vertingumą. Tačiau kai tas vyras nuolat tokią atsimena, kai kiekviena proga ką nors įtaigaus pasako, kai atspėja jos susidomavimo centrą ir nuolat jį atakuoja, — sukalbamesnė pasidaro ir ta...

O visdėlto Stefanija kitokia.

Negalėtų ginčyti, kad jai stigtų moteriškumo: jos galvosena, atoveika ir jautrumas kaip tik už tai kalba. Visą tai papildo jaukus švelnumas, sustabdąs ir vyro laukines užgaidas.

Nedrįstų tvirtinti, kad ji nemėgtų vyrų kompanijos. Visai priešingai: ji taip moka pririšti jų dėmesį, kad kiekvienam įdomu, kokia jos nuomonė. O ir pati, nagrinėdama kad ir paprasčiausį klausimą, visuomet sprendžia jį savo širdimi, įpildama į sprendimą savo gyvo kraujo ir pergyvenimų sulčių.

Tačiau kažkas sulaiko ją nuo jo kaip tik tuo metu, kai atrodo, kad dabar pats geriausias laikas mėginti. Jauste jaučia, kad tokiu atveju jos siela gyvena visų moterų jautrumu ir gal net simpatija, tačiau jos elgesys yra valingas ir *iš anksto* apgalvotas.

SU DIDELIU PASISEKIMU PRAĖJO SPORTO ŠVENTĖ

Sporto klubo „Kovas" iniciatyva, š. m. spalio 31 d. įvykusi sporto šventė dar kartą parodė kaip populiarus tarp lietuvių yra sportas, o ypač mūsų tautinis sportas — krepšinis. Sekmadienio popiečio gražus oras ir įdomios sportinės varžybos sutraukė į Aušros Vartų liet. parapijos sporto aikštelę, gausų skaičių žiūrovų, kurių tarpe matėsi kaip naujosios taip ir senosios kartos mūsų ateivių, lygiai mėgstančių sportą ir atėjusių pamatyti savos komandos laimėjimą.

Be Kovo I ir II krepšinio komandų sporto šventėje dalyvavo latvių tinklininkai ir vietos argentinų krepšinio komanda „Tala". Šventėje buvo pasižadėję dalyvauti ir estai, bet negalėdami sudaryti komandos, nuo dalyvavimo atsisakė.

Sporto varžybos pradedamos tinklinio rungtynėmis tarp Kovo ir latvių tinklininkų. Komandos žaidė sekančių sudėčių — latviai: R. Pilskalnietis, I. Vilmanis, G. Sausinš, I. Sausinš, V. Silinš, A. Vilmanis ir Ventspilmens; lietuviai: E. Cepelevičius, J. Petraitis, R. Vedegys, V. Rastauskas, Z. Jaunius ir J. Šaulys. Teisėjas: V. Petronaitis.

Pirmam kelinyj lietuviai žaidžia puikiai, pasižymi eile gražių nukirtimų ir kėlinį laimi labai tvirtai 15 — 4 savo naudai. Antram kėlinyj latviai atsigauna, pripranta prie aikštės ir prie apylygio žaidimo laimi 15 — 10, tuo išlygindami rezultatą. Žaidžiamas paskutinis kėlinys. Mūsiškiams pradeda aiškiai nesisekti, nes visa eilė Cepelevičiaus ir Jauniaus kirtimų nueina į užribį. Dėl nerūpestingo servo, mūsiškiai keletą kartų praranda sviedinį, tuo palengvindami latviams laimėjimą. Laimėdami latviai trečią kėlinį 15 — 7, tuo laimi ir tinklinio rungtynes 2 — 1 rezultatu.

Nors ir laimėjo latviai tinklinio rungtynes, bet kokio nors ryškesnio pranašumo žaidime neparodė. Laimėjimo faktoriumi greičiau buvo tik didesnis ryžtumas ir susikaupimas rungtynių metu. Šių savybių mūsiškiams kaip tik ir trūko. Mūsų vyrai rungtynes pradėjo labai ryžtingai. Su dideliu pranašumu laimėjo pirmą kėlinį, bet antrame kėlinyje, kai rezultatas pradėjo svyruoti tai vienų, tai antrų naudai, atsitiktinai praradę kelis sviedinius, pasimetė ir pralošė. Šis pralošimas visai neturi jokios reikšmės, žinant, kad Kovo tinklininkai į rungtynes išėjo beveik be treniruočių, nes latvių tinklininkų dalyvavimas tebuvo sužinotas tik savaitę laiko prieš sporto šventę. Lietuviai parodė tikrai gražų gestą labiau vertindami sportinę draugystę, nei laimėjimo laurus.

KOVAS I — TALA 38 — 14 (10 — 6)

Rungtynės pradedamos labai gyvai. Ypač dideliu nervuotumu pasižymi Talos krepšininkai, kurie deda visas pastangas jau rungtynių pradžioje nusverti laimėjimą savo naudai. Tai jiems dalinai ir sekasi, nes pasiekia rezultatą 5 — 2 savo naudai, bet tai buvo ir viskas ką jie per šias rungtynes sugebėjo parodyti. Greitai išryškėjo Kovo žaidimo klasės pranašumas. Argentiniečiai patys neišlaiko savo pasiūlyto žaidimo tempo. Kovas tuoj perima iniciatyvą ir pradeda diriguoti žaidimą. Tala energingai ginasi, bet prieš Cepelevičiaus ir Bandžiaus taiklius ir puikius metimus turi nusileisti. Koviečiai kėlinį baigia 10 — 6 savo naudai. Antrame kelinyj vaizdas toks pat — Kovas visose pozicijose žymiai pranašesnis ir be didelių pastangų, prieš ambiciningus ir ryžtingai sukovojusius Talos krepšininkus, rungtynes laimi 38 — 14 savo naudai. Šiose rungtynėse mūsiškiai neturėjo progos parodyti visą savo pajėgumą, nes, ypač antram kėlinyj, priešininko atsparumas buvo lengvai nugalimas. Visi žaidėjai savo pozicijose buvo tvirti ir užtikrinti. Paminėtinas Cepelevičius, kuris visą rungtynių laiką sužaidė ryžtingai, davė savai komandai daugiausia taškų ir buvo tvirtas savos komandos ramstis, kaip puolime taip ir gynime; nuo jo neatsiliko ir Bandžius, vikriai narstydamas tarp priešo gynikų ir medžiodamas taškus. R. Vedegiui nuėjus sustiprinti Kovo II-sios komandos, jo vietoje žaidė Petraitis, kuris užsirekomendavo kaip patvarus ir energingas pakaitas. Žaidėjai ir taškai: E. Cepelevičius — 14, Bandžius — 12, Dijokas —2, Petraitis — 8, Petronaitis — 2; „Tala" — Wojchejowicz — 9, Gimenez — 0, Sacco — 4, Bertran — 0, Gimenez — 0, Valvassori — 1, Yamamoto — 0, Kareiva — 0, Kroupa — 0.

KOVAS I — KOVAS II 52 — 40 (32 — 6)

Po laimėtų prieš argentiniečius rungtynių, įsismaginę Kovo I-sios komandos žaidėjai su didele sekme pradeda krauti krepšius savo antrąjai komandai ir rezultatas greitai pakyla iki 14 — 0, Kovo I-sios naudai. Iki kėlinio pabaigos II-ji komanda padaro tik tris metimus, o veteranai pakelia iki 32 ir taip baigia kėlinį 32 — 6. Antram kėlinyj, nuovargio įtakoj atsileidžia Kovo I-sios puolimas ir tuo pačiu atsigauna jaunieji ir pradeda rezultatą švelninti. Metimai tikrai jiems puikiai sekasi ir jei ne tokiu dideliu skirtumu būtų buvęs praloštas pirmas kėlinys, tikrai būtų sudarę rimto rūpesčio pirmos komandos „5 didiesiems". II-joj komandoj taikliais metimais pasižymėjo V. Rastauskas ir energingiausiai sužaidė R. Vedegys.

Taškai: Cepelevičius — 14, Bandžius — 18, Dijokas — 2, Petraitis — 16, ir Petronaitis — 2. Kovo II-ji: Z. Jaunius — 2, R. Vedegys — 4, V. Rastauskas — 26, A. Rastauskas — 2, Šaulys — 6.

Laimėdami šias rungtynes Kovo I-sios komandos krepšininkai (su dviem laimėjimais) išėjo šios šventės sportinių varžybų nugalėtojais.

KOVAS II — TALA 12 — 24

Abiejų šių komandų pajėgumas labai panašus. Abi vartoja panašų žaidimo stilių — be didesnių kombinacijų veržiasi į priekį ir metimus daro iš gan sunkių ir netikrų padėčių, todėl ir krepšių gausumu šios rungtynės nepasižymėjo. Prieš nuovargį jaučiančius koviečius, kurie žaidė iš eilės antras rungtynes ir tai visai be jokių pakaitų, argentiniečiai laimėjo tik todėl, kad buvo pailsėję ir turėjo pakankamai pakaitų. Tačiau ir šiuo atveju mūsiškiai niekur nenusileido savo varžovui ir visą laiką išlaikė vienodą aikštės žaidimo lygį. Visi mūsų jaunieji krepšininkai sužaidė gyvai ir ryžtingai.

Žaidėjai ir taškai. Kovo II: Jaunius — 0, R. Vedegys — 7, A. Rastauskas — 0, V. Rastauskas — 5, Šaulys — 0. El Tala: Wojchiejowicz — 8, Gimenez — 2, Sacco — 0, Bertran — 6, Gimenez — 8, Valvasari — 0, Yamamoto — 0, Kareiva — 0, Kroupa — 0.

Visoms krepšinio rungtynėms teisėjavo Pereli Angel ir R. Bubnovas. Teisėjai savo pareigas atliko gerai ir bešališkai. Šioms savo pareigoms atlikti sunkumų neturėjo, nes visos rungtynės buvo sužaistos korektiškai ir praėjo gražioje sportinėje dvasioj. Faulų buvo padaryta labai mažai.

Gausi publika visus susitikimus sekė gyvai ir visų komandų žygius sutikdavo entuziastingai ir nuoširdžiai, sveikindama abiejų varžovų pasisekusias pastangas.

Rungtynėms pasibaigus, žiūrovai buvo pakviesti į salioną vermouth vaišėms. Publikos prisirinko pilnas salionas. Svečių tarpe matėsi daug mūsų kolonijos intelektualų ir sporto mėgėjų. Vaišių metu sp. kl. p-kas p. Bubnovas trumpai supažindino svečius su šio parengimo prasme ir talkininkaujant p. p. agr. A. Šantarui, inž. L. Stašaičiui ir visuomenininkui J. Kanapinskui, įteikė ekipų vadovams dovanas: už tinklinį — latviui p. Pieskalnietis ir už krepšinį — p. E. Cepelevičiui. Mūsų kolonijos industrialas p. Petraitis sp. kl. „Kovo" metinės šventės proga, klubui įteikė didžiulę taurę, kurią klubo vardu priėmė sp. kl. „Kovo" pirmininkas p. J. Bubnovas. Šis klubo veiklos įvertinimas mūsų kolonijos jaunimą paskatina dar daugiau dirbti savo tautinėje organizacijoje, vadovaujantis šūkiu — „Sveikame kūne — sveika siela". Taip pat svečius nudžiugino maloni stigmena, kada kl. p-kas. p. J. Bubnovas pranešė, kad nežiūrint nuovargio (po išvakarėse įvykusio koncerto), kvartetas „AITVARAI" maloniai sutiko padainuoti keletą dainelių. Šie mūsų populiarūs menininkai buvo šiltai sutikti ir palydėti griaustiniu katučių. Klubas didžiuojasi šiais vyrais, nes jie yra taip pat aktyvūs klubo nariai.

Po to, apie klubo atliekamą darbą bei jo svarbą mūsų kolonijoje kalbėjo gen. T. Daukantas, liet. par. klebonas kun. Pr. Garšva, agr. A. Šantaras, P. Vaitkevičius, inž. L. Stašaitis, ponia Babronienė, latvių atstovas Pieskalnietis, J. Kanapinskas ir kt. Visi kalbėtojai įvertindami klubo nuveiktus darbus, sveikino klubo kolektyvą metinės šventės proga ir linkėjo nepalūžti ir su dar didesne energija propaguoti sportą mūsų tautiečių tarpe. Po vaišių buvo padainuota ir jaunimas pasišoko. Reikia pridurti, kad šie klubo veiklos metai buvo našiausi. Tai nuopelnas viso klubo kolektyvo, o ypač v-bos, kurią sudaro: pirm. J. Bubnovas, sporto ir inv. vadovas Petronaitis, sekr. Šaulys, ižd. Petraitis ir narys Jaunius. Ši v-ba pradėo savo kadenciją be centa kasoje ir nepabūgus šios sunkios padėties, nugalėjo visus sunkumus. Dėka susipratusių tautiečių, v-ba sudarė lėšų fondą iš kurio nupirkta sportininkams graži uniforma (tinkamai reprezentuojanti lietuvius) ir dalis inventoriaus, kita dalis užsakyta. Prieš savo kadencijos pabaigą v-ba numato surengti eilę rungtynių ir dar vieną parengimą. Visa ši graži mūsų sportininkų veikla kelia mumyse džiaugsmą, kad jie nenuleidžia rankų prieš sunkias gyvenamojo laikotarpio sąlygas, nepasiduoda abuojumui ir yra visai eilei gražių pavyzdžių, kaip organizuotai ir gražiai reikia pravesti šventes. Gausus kultūringos ir gražios, šioj sporto šventėj atsilankiusios, publikos skaičius rodo, kad panašios šventės mūsų tautiečių yra mėgiamos ir maloniai lankomos. Visa tai tepaskatina mūsy sportininkus ir sp. kl. „KOVO" valdybą dar uoliau dirbti ir intensyviau treniruotis, kad prieš svetimtaučius tinkamiau reprezentuotų mūsų tautą ir savojo jaunimo tarpe keltu gražią ir sveiką sporto idėją, vedančią į sveiką pramogavimą, nes sportuojanti tauta — sveika tauta.

G — s

LIET. SPORTO KLUBO „KOVAS" PADĖKA

L. Sp. Kl. „KOVAS" savo metinės šventės proga reiškia gilią padėką sekantiems asmenims: Latvių orinio ir „El Tala" krepšinio komandoms už dalyvavimą sporto šventėje; p. p. Galeckams už vadovavimą ir padėjimą ruošiant vermutą sporto šventės proga; p-lėms L. Paliulionytei, ir Z. Vanagaitei, p. O. Kračiuk, ponioms — A. Černiauskienei, E. Mikalauskienei, V. Marcinkevičienei, Vanagienei, p. Apanavičiui, p. A. Naujokui, p. J. Krikščiūnui už padėjimą ruošiant užkandžius vermutui; p. p. V. Jusaičiui, p. Kanapinskui, p. V. Simučiui, p. H. Bagdonui ir P. Gudelevičiui už bilietų platinimą; p. agr. A. Šantarui ir p. inž. L. Stašaičiui, aktyviai prisidėjusiems prie rungtynių pravedmo ir liet. vyrų kvartetui „Aitvarai" už programos išpildymą vermuto metu.

L. S. K. „KOVAS" V-ba.

ARGENTINOS LIETUVIŲ PREKYBININKŲ IR PRAMONININKŲ SĄJUNGOS ŠEIMYNINIS

POBŪVIS GAMTOJE

įvyks 1955 m. gruodžio (diciembre) mėn. 4 d., sekmadienį, p. K. Gasevičiaus ūkyje, Parada km. 29 (C. Saurriques), FCN Roca, Prov. Buenos Aires.

Maloniai kviečiame narius, prijaučiančius ir svečius praleisti dieną jaukioje lietuviškoje nuotaikoje, prie bendrų užkandžių, pietų ir šokių.

Dalyvavimas vien su asmeniškais pakvietimais.

Kainos: Vyrams $ 30, Moterims $ 20, Vaikams $ 10.

Kreiptis sek. telefonais: 59-5248, 67-5663, 22-5461, 78-3342, 76-4887, 20-9578, 69-8515, arba pas Valdybos narius.

ALPPS valdyba.

ANTANUI PAUKŠČIUI mirus, jo pusseserei

ADELEI BACEVIČIUTEI - SUNCHUK

su vyru bei seserėčiai

CELINAI SUNCHUK - VILLAVERDE

reiškiame nuoširdžią užuojautą

P. ir U. Sakalauskai

ROSARIO

* **Antanas Vajega**, jūrų pirmasis leitenantas, šiomis dienomis lankėsi pas tėvus Saladillo, iš kur išvyko į Corrientes dalyvauti revoliucijos metu žuvusiųjų pagerbime. Jo tėvai jam neseniai nupirko didelį itališkos firmos „Gilera" motociklą.

* **Veronika ir Povilas Šarkūnai** neseniai paaukojo $ 400. — Rosario lietuvių šv. Kazimiero bažnyčiai, apmokėdami XIV stacijos išlaidas.

* **Gedulingos šv. Mišios** su egzekvijomis už a. a. Juliją ir Petrą Varžinskus ir kitus šeimos mirusius įvyko lapkričio 3 d. 8 val. šv. Mišias užsakė Veronika ir Povilas Šarkūnai.

* **Sudėtinės šv. Mišios** už mirusius Rosario lietuvius ir jų giminės, kaip ir kiekvienais metais, taip ir šįmet, iškilmingai buvo atlaikytos lapkričio 2 d. 9 val. Mišiose dalyvavo daug žmonių.

* **Gedulingi mišparai** už mirusius kasdien 6 val. vakaro buvo giedami lietuvių šv. Kazimiero parapijos bažnyčioje nuo lapkričio 1 d. iki lapkričio 8 d. imtinai.

* **Už a. a. Joną Kiaušą**, netikėtai mirusį spalio 15 d., iškilminga lietuviška suma buvo atlaikyta lapkričio 6 d. 10 val., dalyvaujant nuliūdusiai jo žmonai, dukrai Veronikai su žentu ir visai lietuvių kolonijai.

* **Marijos mėnuo** Rosario lietuvių bažnyčioje yra švenčiamas nuo lapkričio 8 d. iki gruodžio 8 d. Kasdien 6 val. vakaro bažnyčioje prie išpuošto Marijos Šiluviškės altoriaus giedama litanija ir sakomas pamokslas.

* **Veronika Šarkūnienė** neseniai buvo kiek rimčiau susirgusi savo ilgamete diabetine liga. Savo vyro rūpestingai prižiūrima, jau sustiprėjo ir eina savo įprastines pareigas.

* **Lietuvių Bendruomenės** Rosario skyriaus susirinkimas įvyko lapkričio 6 d. tuojau po lietuvių Sumos parapijos salėje. Susirinkime buvo svarstomi įvairūs bėgamieji reikalai ir išvykos organizavimas į Lujan.

* **Gyvojo Rožančiaus** Draugijos Rosario skyrius turėjo savo mėnesinį susirinkimą lapkričio 6 d. po liet. Sumos. Susirinkime buvo pagerbtas ilgamečio Draugijos nario a. a. Jono Kiaušo atminimas ir nutarta Draugijos vardu atlaikyti už garbingąjį velionį lietuvišką Sumą lapkričio 13 d. 10 val.

* **A. Palaikis** dar tebesigydo Italų ligoninėje, Rosario. Jį lanko giminės ir pažįstami.

* **Antanas Aukštikalnis**, gyvenąs Cereceto 2 gatvėje, Pueblo Nuevo, gydosi savuose namuose, namiškių slaugomas.

* **Pranas Rusteika** serga Carrasco ligoninėje.

* **Adelė Šakalienė** gydosi Saenz Peña ligoninėje, esančioje lietuvių parapijos ribose. Ją aplanko artimesnieji Saladillo lietuviai.

* **Vincas Žakevičius** jau ilgesnis laikas kaip serga. Gydosi namie.

Argentinos Teatro Mėgėjų būrelis su rež. K. Runimu, suvaidinę spalių 22 d. Lietuvių Salėje „Karolio Tetą".

ARGENTINOS LIETUVIŲ JAUNIMO TEATRAS SUSIVIENIJIME

Baigiantis žiemos sezonui Argentinos Lietuvių Jaunimo Teatras Susivienijimo Lietuvių Argentinoje Dr. V. Kudirkos salėje pastatė J. Jaunučio verstą dramą „Iš Meilės". Salė buvo pilna žmonių. Po įžanginio A. L. S. pirmininko Vl. Šimoliūno žodžio programos vedėjas A. Rastauskas trumpai apibūdino Argentinos Lietuvių Jaunimo Teatrą jo pilname pasirodyme, teatro užsimojimus bei ateities planus, pabrėždamas, kad ši grupė pasiryžusi visiems patarnauti, neatsižvelgiant į ideologines bei politines kieno nors pažiūras. Po to sekė pati drama. Veikalas sunkus, kai kur net gal nevisai suprantamas, bet artistai sugebėjo tinkamai perduoti meilės ir girtuoklystės dramas. Muzika buvo J. Simanausko, o scenos priežiūra — V. Sikerio. Akordeonu grojo A. Stalioraitis ir R. Runimas. Solo dainavo Marytė Čikštaitė. Artistus grimavo K. Runimas. Visa vaidyba buvo Irenos Andriuškaitės ir Herminijos Burbaitės priežiūroje.

Po vaidinimo jaunimui linksmintis svečiai ir artistai buvo pavaišinti. Linkėtina šiam naujam vienetui visuomet parinkti rimtus veikalus, kurie teigiamai veiktų žiūrovus ir su nenuilstama energija tęsti vaidybos darbą mūsų lietuviškoje kolonijoje.

D.

LIETUVIŲ VYRŲ KVARTETAS „AITVARAI"

visuomenei pageidaujant, pakartotinai

ruošia įdomų

K O N C E R T Ą,

kuris įvyks 1955 m. gruodžio mėn. 3 d. (šeštadienį) 21 val. SUSIVIENIJIMO ARGENTINOJE „Dr. V. Kudirkos" vardo salėje, Gral. S. Martin 3175, Lanus O.

P r o g r a m o j e :

1) Lietuvių tautinės dainos,
2) Lietuvių tautiniai šokiai,
3) Ištraukos iš operų (solo, duetas, trio),
4) Lietuvių tautiniai šokia,
5) Lietuvių tautinės ir žygio dainos.

Tautinius šokius šoka Birutės tautinis sambūris.

PO PROGRAMOS PASILINKSMINIMAS IKI 3 VAL. RYTO.

DĖMESIO!

Savišalpinė ir Kultūrinė Dr-ja
Dr. J. BASANAVIČIAUS VARDO — LIETUVIŲ CENTRAS
š. m. lapkričio 13 d. savo patalpose c. Tabaré 6950,
Villa Lugano, Buenos Aires, ruošia

PIETUS - ASADO, — vasaros sezono atidarymą.

ASADĄ KEPS BUVĘ DRAUGIJOS PIRMININKAI.

Po vaišių šeimyniški šokiai. Bilietus įsigyti iš anksto.

Kviečiame tą dieną visus į Lietuvių Centrą.

A. ✝ A.

MŪSŲ MIRUSIEJI

MIRĖ A. A. ONA ROSINAITĖ RAUBIENĖ

Po ilgos ir sunkios ligos spalių 21 d. vokiečių ligoninėje mirė Ona Rosinaitė - Raubienė, gimusi 1910 m. birželio 10 d. Andriekiškių km., Luokes valsč., Telšių apskr. Argentinon atvyko 1929 m. 1930 m. ištekėjo už V. Raubos. Paliko nuliūdusius vaikus: Oną 20 m., Robertą 11 m. ir Estela — 6 m. Palaidota su religinėmis apeigomis Sarandi kapinėse. Pamaldos už jos vėlę bus laikomos lapkričio 21 d. 9 val. Aušros Vartų liet. bažnyčioje.

PETRAS LATONAS,

gyvenantis Wildėje, calle Rodo 692, tragiškai žuvo geležinkelio nelaimėje spalių 31 d. Liko nuliūdus žmona Lidvina Gutauskaitė Latonienė, sūnus Konstantinas ir duktė Jonėna; brolis Adomas Latonas su žmona Alzbieta ir dukterimi Elena.

ŠV. MIŠIOS UŽ A. A. JONĄ DIČIŲ

Pranešame giminėms ir pažįstamiems, kad šv. Mišios už a. a. Jono Dičiaus vėlę bus Aušros Vartų lietuvių bažnyčioje lapkričio 14 d. 10 val..

ŠV. MIŠIOS UŽ A. A. PRANĄ JURGAITĮ

Šv. Mišios už a. a. Praną Jurgaitį bus lapkričio 26 dieną, 8.30 val. Lietuvių Aušros Vartų bažnyčioje. Giminės ir pažįstami kviečiami dalyvauti.

Mielas skaitytojau, ar jau užsimokėjai „LAIKO" prenumeratą?

PARDUODAMA

žemės sklypas 42 x 10 m. Parque Rivadavia, 3½ kvadros nuo esfaltuotos Av. Rivadavia ir 9 kvd. nuo stoties Alvarez, Partido Gen. Rodriguez. Geros išsimokėjimo sąlygos.

Kreiptis: Emilija Plaipa, Suarez 1596, Capital Federal.

LIETUVIŠKAS PENSIJONAS

c. 19, nr. 854, Miramar, F. C. G. R., netoli plažo, atidarytas visus metus. Nuo kovo 10 d. iki gruodžio 15 d. papiginta kaina.

Savininkas

JUOZAS VASILIAUSKAS

ČIUŽINIŲ IR UŽUOLAIDŲ DIRBTUVĖ-PARDUOTUVĖ

Parduodam medvilnė, vilnos, įvairios drobės, valizoms užvalkalai, gulimos kėdės ir turkiškos lovos. Taisomos minkštos kėdės.

Kainos prieinamos

Sav. **Antanas Šalčiūnas**

Juan B. Alberdi 925-31.

T. E. 60-2784.

* **Montevideo Liet. Kat.**

RADIO PUSVALANDIS

yra kiekvieną sekmadienį 8,30 val. ryto radio Solis bangomis (CX 44).

ELEKTRICISTAS

* **PRECYZINĖ ELEKTROS TECHNIKA**

REMONTUOJAMA:

* **ŠALDYTUVAI - HELADEROS,**

* **RAŠOMOSIOS,**

* **SKAIČIUOJAMOSIOS MAŠINOS ir**

* **VENTILIATORIAI.**

Mėnesinis mokestis

DARBAS GARANTUOJAMAS

B. ASAKA

Dirbtuvė-taller: MEXICO 766 **Butas: MEXICO 950**

T. E. 38 - 2950

Imprenta de "LAIKAS"
Mendoza 2280 * Avellaneda

AVELLANEDA — Bs. As.

NAUJA GYVOJO ROŽANČIAUS BROLIJOS VALDYBA

Pereitą sekmadienį, lapkričio 6 d., savo susirinkime buvo išrinkta nauja Gyvojo Rožančiaus Brolijos valdyba. Balsų dauguma valdybon buvo išrinkta ir pareigomis pasiskirstyta: pirm. E. Buzienė, vėliavnešė — O. Vanagienė, nariais — B. Gokas, O. Pajaujienė ir N. Paršelienė. Valdyba rūpinsis bendraisiais brolijos reikalais. Linkėtina naujajai valdybai energingai organizuoti lietuvius katalikus maldai ir darbui savo kolonijoje.

PERKELIAMI MUZĖJAUS EKSPONATAI

Prieš pora metų p. A. Mikelionienės suorganizuoto Villa del Diquėje įdomaus muzėjaus, dalis eksponatų jau yra pargabenta ir prijungta prie L. K. T. Muzėjaus Avellanedoje, Aušros Vartų liet. parapijoje. Greitu laiku tikimasi parvežus ir likusius eksponatus praplėsti ne tik lietuvių, bet ir užsieniečių lankomą vieninteli lietuvių kolonijos Muzėjų.

QUILMES

* **Juozas Paulavičius** Quilmes rajone pasistatė mūrinį namą.

* **Monika Legatavičienė** 2-jų metų laikotarpyje turėjo 5 operacijas. Nors sveikata žymiai pagerėjo, tačiau dėl silpnos sveikatos pasitraukė iš darbo.

* **Vincas Legatavičius,** 19 metų išdirbęs stiklo fabrike, gavo pensiją.

TEMPERLEY

SUSIRINKIMAS

A. L. B-nės Temperley Apylinkės Valdyba kviečia visus savo narius į

VISUOTINĄ SUSIRINKIMĄ,

kuris įvyks š. m. lapkričio mėn. 26 d. 17 val. (šeštadienį), pas p. p. Repečkus, c. Avellaneda 1001, Temperley.

Po susirinkimo linksmi šokiai su „šlapiais" užkandžiais, buf. tvarka. Beto, bus įvairumų, kurių tarpe Apylinkės Karalienės rinkimai.

Pastaba:

Nesant kvorumo, po pusės valandos bus šaukiamas antras susirinkimas, kurio nutarimai bus teisėti, nežiūrint susirinkusiųjų skaičiaus. Ap. Valdyba.

Š. m. lapkričio mėn. 20 d. 12 val.
SUSIVIENIJIMAS LIETUVIŲ ARGENTINOJE
ruošia

DIDELĮ ASADO,

kuris įvyks Draugijos Sodelyje, Av. San Martin 3175/83, Lanus Oeste.

Po užkandžio speciali programa su komišku sportu.
Mielus svečius ir narius kviečiame bilietus įsigyti iš anksto.

S. L. Centro Valdyba

* **Antanas Repečka,** „Laiko" korespondentas, spalių 29 d. gavo pensiją. Mūsų bičiulis yra pasižymėjęs organizaciniame veikime, turi Temperley gražius namus ir uoliai talkininkauja spaudoj.

PALOMAR

KRIKŠTYNOS PALOMARE

Pereitą sekmadienį, lapkričio 6 d. Palomare pas p. p. A. ir J. Marcinkevičius buvo graži šventiška nuotaika. Tą dieną p. p. Antano ir Janės Michnevičiūtės Marcinkečių namuose įvyko krikštynų vaišės, dalyvaujant sakramentą suteikusiam „Laiko" redaktoriui kun. A. Kleivai, savo automobiliu atvežusiam pakrikštyti Andrių Antaną Marcinkevičių p. Antanui žideliui, krikšto tėvams: Aleksandrui Orlavičiui ir Bronei Balnienei ir gausiam p. p. Marcinkevičiu draugų ir pažįstamų būriui.

Vaišės buvo puikiai parengtos; dauguma valgių buvo iš užsienių, kuriuos atgabeno suomių laivu bevažinėdamas, o dabar Bs. Aires mieste gyvenąs Andriaus krikšto tėvas Aleksandras Orlavičius. Per vaišes sveikinimo žodį tarė kun. A. Kleiva, linkėdamas namų šeimininkams, sūnui ir pakrikštyto sūnaus kūmams ilgo ir gražaus gyvenimo. Ponų Marcinkevičių duktė Kristutė šiais metais priims Pirmąją Komuniją, kurią rengia „Moterų Skyriaus" redaktorė „Laike" p. Elzė Diminskienė. Jie turi įsigijęę nuosavus namus Palomare, kuriame p. Marcinkevičienė yra įsirengusi grožio salioną.

KORDOBA

* **Julius Vesčiūnas,** išgyvenęs virš 50 metų, rugsėjo 4 d. atsiskyrė su šiuo pasauliu, nuliūdime palikdamas žmoną ir ištekėjusią dukterį. Velionis buvo kilęs iš Lietuvos, Biržų apskr.

* **Antanas Skučas,** sulaukęs apie 60 m. amžiaus, mirė rugsėjo 16 d. Nuliūdime liko žmona, duktė ir du sūnūs. Velionis buvo kilęs nuo Marijampolės.

* S. L. A. 6 Skyriaus jaunimas savose patalpose turėjo net du pasilinksminimus. Naujų mozaikų išbandymui, artistų yra ruošiamas pasilinksminimas lapkričio 12 d. Visas jaunimas kviečiamas dalyvauti.

IŠNUOMOJA NAMĄ VASAROS ATOSTOGOMS

tinkamą šeimai; pliaže Chepadmalal tarp Mar del Plata ir MiraMar

Kreiptis:

K. Kaušilas, Estafeta, Playa Chepadmal, Estancia Sta. Silvia, Mar del Plata, ar į „Laiko" Adm.

„LAIKO" SPAUSTUVĖ

pigiai ir meniškai atspaudžia vizitines, vokus, propagandos lapelius, vestuvinius pakvietimus, Pirmos Komunijos paveikslėlius, įvairius komercinius blankus ir atlieka kitus spaudos darbus.

Kreiptis:

Mendoza 2280, Avellaneda, Buenos Aires. T.E. 20-9027

TEXTIL BRAŽĖNAS

Lietuvių audimo fabrikas.

Tucuman 3718

Monte Chingolo 4 de Junio

SIUVIMO AKADEMIJA

Profesora ONA BALNAITYTĖ

c. Manuel Esteves 1129, Dock Sud.

SINGER SISTEMA

Trečia pamoką pasisiūsi savo drabužį.

BERISSO LIETUVIŲ UŽEIGA

VALGYKLA - RESTORANAS

Sav. **Br. Baltušis** ir **Alf. Žumbakis**

c. Nueva York 4708, Berisso.

* **OPTIKAS V. RASIŪNAS:** Gral. Mariano Acha 876, Morón: Šešt. 13 — 17 val. ir sekm. 13 — 16 val.

* **MINKŠTŲ KĖDŽIŲ DIRBTUVĖ** Sav. Mikelionis ir Gelbuda: Cosquin 5565, Villa Lugano.

V. RAMANAUSKAS

RADIO TECHNIKAS

mokslus baigęs JAV-bėse. Dirba naujus ir taiso visokių rūšių radio aparatus. Duoda išsimokėjimui.

POLA 289, Buenos Aires

T. E. 64 - 4154

NUOSAVYBIŲ ADMINISTRAVIMAS

JUANA DAILYDĖ, vedėja

SANTIAGO DEL ESTERO 286, p. 4, e. 4; T. E. 37-6435

Perka ir parduoda neužimtus namus. — Suteikia paskolas pagal namų, žemės ir statybų garantijas nuo 3 iki 15 metų už 9%.

MIKŠTŲ KĖDŽIŲ FABRIKAS

GAMINAMOS ĮVAIRIŲ STILIŲ MINKŠTOS IR STIPRIOS KĖDĖS.

ATLIEKAMI ĮVAIRŪS STALIAUS DARBAI.

Savininkas

Jonas Janušis

COCHABAMBA 1811-17

Villa Scasso

T. E. 652 Tablada 0110

LIETUVIAMS 20% NUOLAIDA

su moderniu — elektrišku kopmlektu, fotografuojant **sužiedotuves, vestuves, krikštynas, gimtadienius** ir **parengimus.** Organizacijų veiklos nuotraukos spaudai — **Veltui.** Visi foto darbai ir filmų pardavimas.

L. Kančausko FOTO „REPORTER",

c. Mendoza 2249, Avellaneda (prieš liet. bažnyčią)

T. E. 20-9027 nuo 16 iki 20 val.

ALBERTO E. TIMINSKAS

COCHERIA „MITRE"

Pasirūpina laidotuvėmis — veža ligonius — daro keliones į tolimesnes vietas — nuomuoja automobilius vestuvėms ir krikštams.

B. Rivadavia 718 T. E. 22 - 2045 Piñeyro

PARSIDUODA GEROMIS SĄLYGOMIS:

QUILMES

mieste, gražiame rajone prie Av. Vicente Lopez, moderni 2-jų augštų chalet, 163 kv. m. statybos ploto, susidedanti iš patogių gyvenamųjų ir miegamųjų kambarių, garažo, skalbyklos, terasos ir su gazo, centralinio apšildymo ir karšto vandens įrengimais.

CORDOBA

Villa del Dique mieste, kalnų vasarvietėje prie ežero Calamuchita, lietuvių kolonijoje, gražus 1.000 kv. m. ploto žemės sklypas.

SANTA TERESITA

pajūrio vasarvietėje prie Atlanto vandenyno 600 kv. m. žemės sklypas.

Teirautis:

Calle Catamarca 126 esq. Av. V. Lopez, Quilmes.

Antrad., Ketvirt., Šeštadieniais po pietų.

LAIKRODŽIUS, ŽIEDUS IR KITOKIAS BRANGENYBES

taisau ir parduodu naujus.

NIKODEMAS LEIPUS

Cangallo 192, Temperley,

T. E. 243-4702

* **MOTERŲ GROŽIO SALIONAS IR KIRPYKLA „HENRY".** Įvairiausių madų šukavimas moderniausiomis priemonėmis, 20 metų praktika. Sav. Henrikas Lukaševičius: **Leandro N. Alem, 818, Banfield.**

* **„PENSION LITUANA", sav. Juozas Palšis:** Villa Rumipal, Córdoba, Dpto. Calamuchita. Prie žavingo kalnų ežero. (Lago Embalse). Lietuviški valgiai, mandagus patarnavimas. Pragyvenimas dienai tik $ 19. —

* **CONDOR HOTEL, Villa Rumipal,** frente al Balneario del Embalse del Rio III (Sierras de Cordoba) Sav. Paulauskas ir Degulis. Lietuviški valgiai. Pragyvenimas dienai tik $ 19.

* **„LIETUVA" Sav. V. Nalivaika.** Dėl informacijų kreiptis: Turismo Agencia, **Florida 165** (Galeria Güemes), escritorio 529, p. 5. T. E. 33 - 9584.

* **ALF. DEGULIO ir K. PAULAUSKO** lietuviškas restoranas su lietuviškais valgiais yra Paseo Colón 449, Buenos Aires. Didelis valgių pasirinkimas, mandagus aptarnavimas. Aptarnauja patys šeimininkai.

* **„ŽEMAITIJA", Islas del Ibicuy. Sav. J. ir A. Burokai.**

LAIKAS

„EL TIEMPO" Semanario Lituano
Mendoza 2280, Avellaneda, Bs. As.; T.E. 20-9027

CORREO ARGENTINO CASA CENTRAL
Franqueo Pagado
Concesión Nº. 4289
Tarifa Reducida
Concesión Nº 4015

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 485984

Redaguoja Red. Kolegija. Red. Antanas Kleiva. Rankraščiai taisomi
Redakcijos nuožiūra, nesunaudoti — grąžinami tik autoriams prašant.
KAINA: Argentinoje metams $ 50.—, pusm. $ 27.—, vienas nr. $ 2.—
Urugvajuje met. 5 ur. p. Kitur — met. 3 dol. Oro paštas met. 5 dol.

IX METAI Nr. 152 — 10 de Noviembre

1930 — 25 METAI — 1955

Arg. Lietuvių „ŠVENTOS CECILIJOS" Choras

Š. m. lapkričio mėn. 12 d. (šeštadienį), 20,30 val. Lietuvių Salėje Brasil 835, Avellaneda, minės

25 METŲ SUKAKTUVES.

DIDINGA PROGRAMA:

1) Atidarymo žodis,
2) Visų Argentinos lietuvių organizacijų sveikinimai,
3) Įspūdingas choro nariams atsiminimų įteikimas,
4) „Šv. Cecilijos" choro, DAINŲ KONCERTAS, vadovaujant nenuilstamam vedėjui kompozitoriui Vaclovui Rymavičiui;
   a) Solistų dainos: *U. Blumbergienė, A. Žekytė* ir *A. Slančiauskas*,
   b) Vyrų choras,
   c) Mergaičių choras,
   d) Mišrus choras.
5) ŠOKIAI grojant žymiam orkestrui.

Kviečiame visus lietuvius dalyvauti šiose nepaprastose iškilmėse ir tuo pareikšti pagarbą nenuilstamiems lietuvių dainų skleidėjams Argentinoje.

„ŠV. CECILIJOS" CHORO VALDYBA

NAUJI „LAIKO" RĖMĖJAI

$ 65 — V. Kaluina
$ 35 — A. Krisiūnienė
$ 20 — J. Kubilius
$ 20 — P. Lukša
$ 20 — V. S.
$ 20 — A. Vasiliauskas
$ 15 — A. Čipinys
$ 10 — J. Garbauskas
$ 10 — V. Gronskis
$ 10 — J. J. Stepšys
$ 5 — L. Arbačiauskas
$ 5 — A. Grudzinskienė
$ 5 — E. Jaramchuk
$ 5 — K. Kraujalis
$ 5 — J. Skapas.

Už aukas nuoširdžiai dėkoja „Laiko" Administracija.

A. Trenoniui už $ 50. — auką Aušros Vartų parap. vargonams

Nuoširdžiai dėkoja Parapijos Klebonas.

AUKOS L. K. T. MUZĖJUI

B. Babarskas — vekselį 200 litų,
U. Babarskienė — rankšluostį.
S. Eidietis — maldaknygę „Aukso Altorius" ir ženkliuką Vytis.
O. Jablonskienė — lovatiesę ir staltiesę.
M. Vaisėtienė — rankšluostį ir dvi juostas.
V. S. $ 20.

Visiems Aukotojams maloniai dėkoja

Muzėjaus Vedėja

ARGENTINOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS 5 METŲ SUKAKTIES IR LIETUVOS KARIUOMENĖS ŠVENTĖS MINĖJIMAS

įvyks š. m. lapkričio 27 d. (sekmadienį) 17 val. Lietuvių Salėje, Brasil 835, Avellaneda.

Bus visiems bendros vaišės — vermutas, oficialioji ir meninė dalis, dalyvaujant organizacijų atstovams ir žymiems mūsų kolonijos menininkams.

Įėjimą į vaišes įsigyti iš anksto Lietuvių Parapijos raštinėje, Mendoza 2280, Avellaneda. T. E. 20 - 9027. Bilietų kaina: vyrams ir moterims — $ 15; vaikams — $ 5.

PO VAIŠIŲ ŠOKIAI.

BUENOS AIRES

* **Kun. V. Šimanskis** šiomis dienomis išvyksta į Rosario, į lietuvių Šv. Kazimiero parapiją, pakviestas parapijos klebono kun. dr. Pr. Brazio pamokyti parapijos chorą lietuviškų giesmių.

* **Inž. Jonas Čekanauskas** su draugais išvyko į Montevideo.

* **Kun. J. Margis** vėl grįžo į Bs. Aires. Keletą savaičių išbuvęs Villa del Diquėje, p. p. Kazimiero ir Marijos Stankūnų padovanotoje viloje, tvarkė jaunimo stovyklos patalpas.

* **Oracijus Gudelevičius**, lapkričio 7 d., švęsdamas savo gimtadienį, susilaukė daug svečių. Svečių buvo net iš Montevideo. Visi, sužinoję, kad lapkričio 7 d. yra taip pat ir jo tėvelio vardo diena, o kartu Eleonoros Pelanienės vardadienis, sugiedojo visiems sveikindami „Ilgiausių Metų".

* **„Birutės" Dr-jos Moterų** susirinkimas įvyks sekmadienį, lapkričio 20 d. 17.30 val. „Laiko" skaitykloje. Bus įdomi paskaita ir aptarta Dr-jos metinė šventė. Narėms dalyvavimas būtinas.

„Birutės" Dr-jos V-ba.

* **Gregorijus Venclauskas** iš Rio Negro atvyko į Buenos Aires aplankyti savo sesutės, susižeidusios automobilio nelaimėje. G. Venclauskas Rio Negro provincijoje turi išvystęs vaisių ūkį, su kuriuo smarkiai iškilo.

* **Šventos Cecilijos choras** nepaprastai ruošiasi švęsti 25 metų gyvavimo sukaktį. Ta proga tikisi sulaukti svečių iš Kordobos, S-ta Fe, Rosario, Berisso, Urugvajaus ir kitų vietų.

* **„Karolio Teta"** veikalas bus pakartotas antru kart per ALPP Sąjungos vakarą lapkričio 19 d. 21 val.

* **Per Lietuvos Kariuomenės** šventę lapkričio 27 d. 17 val. paskaitą skaitys Ats. kar. prof. D. Gruodis tema „Tauta ir Kariuomenė".

* **Dionizas Nedzviskas** Villa Gonet rajone pasistatė mūrinį namą, į kurį persikėlė gyventi su savo šeima.

* **Ciprionas Vitkauskas**, ilgą laiką išdirbęs Adiocaus siuvykloje, gavo pensiją. Vitkauskas gyvena Villa Gonet rajone.

* **Antanas Rupienis** Wildėje šalia savo gyvenamo namo pasistatė mūrinį namą.

* **Vincas Stankauskas** sirgo visą žiemą. Atšilus, sveikata žymiai pagerėjo.

* **Ignas Mažaitis**, ilgą laiką dirbęs vilnų fabrike, gavo pensiją.

* **Juozas Butkevičius** iš Beresategui, išdirbęs 25 metus stiklo fabrike ir už uolumą gavęs diplomą ir aukso medalį, jau gavo pensiją.

* **Vladas Rukšėnas**, turįs automobilių taisymo įmonę Quilmes rajone, pabaigė statyti bei tvarkyti patalpas tam darbui.

* **Antanas Kvėdaravičius** Beresategui rajone pasistatė namą ir ten persikėlė gyventi. Ponai Kvedaravičiai išaugino 2 dukras ir sūnų.

* **Valys Aleksas** šalia savo gyvenamo namo Beresategui rajone prisistatė porą kambarių. Ponai Aleksai išaugino 4 sūnus, kurie padeda tėvams batų siuvime.

* **Mirta Rukšėnaitė** turėjo operaciją po kurios grįžo į savo namus. Jos motina Elena yra didelė gėlių mėgėja, todėl visas namas skęsta gėlėse.

* **Konstantinas Gružinskas**, kilęs iš Lietuvos, susižiedavo su lietuvaite Birute. Sužieduotuvių vaišės buvo sužieduotinio tėvų namuose.

KARTOJAMA „KAROLIO TETA"

A. L. P. P. Sąjunga š. m. lapkričio 19 d. 21 val. Lietuvių Salėje, Brasil 835, Avellaneda kartoja didelį pasisekimą turėjusią pirmu pasirodymu 3-jų veiksmų komediją

„KAROLIO TETĄ".

VEIKALĄ REŽISUOJA K. RUNIMAS.

PO VAIDINIMO ŠOKIAI IKI 3 VAL. RYTO.

Visus maloniai kviečia pamatyti tą gražų veikalą ir pasilinksminti.

A. L. P. P. Sąjungos Valdyba

Į JAV IŠVYKO E. VESELAUSKIENĖ

Lėktuvu iš Ezeizos lapkričio 8 d. į Š. Ameriką išvyko p. Eufrozina Navickaitė Veselauskienė. Jos vyras p. Vladas Veselauskas, mūsų laikraščio bendradarbis, jau anksčiau yra ten nuvykęs, o p. Veselauskienė, kuri buvo likusi sutvarkyti ekonominių reikalų, tik dabar persikelia nuolatiniam apsigyvenimui pas savo vyrą, kuris New Yorke turi gerą darbą ir yra jau susitvarkęs, kad galėtų abu drauge gyventi.

Mūsų kolonija, išleisdama iš savo tarpo p. Veselauskienę, netenka vienos iš savo nuoširdžios narės, kuri visuomet sielojosi jos reikalais; netenka vaišingos šeimininkės, kurios šeimoje yra svečiavęsi daugelis mūsų visuomenės veikėjų ir kolonijos žmonių. Ir jai pačiai visuomeninis darbas nebuvo svetimas. Dar Lietuvoje ji reiškėsi pavasarininkų ir šaulių eilėse, o atvykusi Argentinon kartu su savo vyru rūpinosi patrijotizmo ir tėvynės meilės išlaikymu mūsų tautiečiuose.

Eufrozina Navickaitė Veselauskienė yra kilusi iš Dvarelių km., Grinkiškio valsč., Kėdainių apskr. Argentinon atvyko 1934 m. pas savo seserį Stefaniją, kuri čia buvo atvažiavusi 5 metais anksčiau. 1938 m. sukūrė šeimą su p. Vl. Veselausku. 1943 m. pirko maisto prekių krautuvę Banfielde, Aconcagua 520. Išvykdama p. Veselauskienė palieka Argentinoj seserį Stefaniją su vyru Kazimieru Norkum ir didelį skaičių artimų draugų.

P. Veselauskienės atsisveikinti lauktuvės 6 d. p.p. Norkų namuose, Villa Caraza, buvo susirinkęs gražus artimųjų būrelis. Buvo pasakyta keletas kalbų ir sugiedota Ilgiausių metų bei apgailestaujama, kad tenka atsisveikinti. Lapkričio 8 d. giminių ir artimųjų būrys susirinko Ezeiza aerodrome išleisti ir palinkėti laimingos kelionės.

Linkime p. Veselauskienei naujame krašte su tuo pačiu nuoširdumu įsijungti į lietuvių kolonijų, o taip pat neužmiršti tos kolonijos, kurioje buvo praleista virš 20 metų.

* **Konstantinas Račkauskas** nusipirko naują autobusą, su kuriuo pirmąją kelionę daro į Mendozą. Jis turi du autobusus, su kuriais važinėja Beresategui — —Quilmes linija.

* **Juozapina Nasitavičienė** su dukrele Vilma, chemijos specialiste, atvyko iš J. A. Valstybių pas savo brolį Joną Počiūną į Bs. Aires. Ta proga aplankė Lietuvių Parapiją ir LKT Muzėjų. Jos išbus Argentinoje apie 2 mėnesius.

* **Anupras ir Ona Tubiai** persikėlė gyventi į gatvę Aredondo. Jie ten turi jau du nuosavus namus.

* **Jonas Gualdą** šalia gyvenamo namo pasistatė dviejų augštų namą. Senąjį namą užėmė vedusi duktė Estera.

* **Mikas Markauskas**, sugijęs po nupjautos kojos, grįžo į savo namus. Jis gyvena Beresategui rajone.

* **Sofija Ryškienė** po vidurių operacijos grįžo į savo namus — Bernal. Ponai Ryškiai augina dvi dukras; vyresnioji eina mokslus.

* **Ona Limbienė** išdirbusi 23 metus gavo pensiją.

* **Juozas ir Stasė Preveliai** savajai įmonei statosi nuosavas patalpas.

* **Veronika Sokaitė** ilgą laiką išdirbusi audimo fabrike gavo pensiją.

* **Kazimieras Kunigonis** su daliniku Juozu Kriščiūnu per du metus elektros reikmenų gamyboje padarė didelę pažangą. Jau turi įsigijęs keliolika mašinų, prie kurių dirba apie 20 darbininkų. Abu nusipirko po brangų televizijos aparatą, didelį žemės sklypą, ant kurio pabaigė statyti fabrikui, sandėliams ir raštinėms moderniškas patalpas. Be to, Kazimieras baigia įrengti savo dukrai gražų butą, kuri jau rengiasi tekėti. Stasiui Metrikiui vedant darbus jų mėnesinė apyvarta siekia 200.000 pezų.

* **Tolimojo nuo lietuvių** parapijos Munro lietuviai, prisimindami a. a. Teresę Kuraitienę jos pirmųjų metinių proga, skaitlingai dalyvavo už ją laikomose pamaldose Aušros Vartų liet. bažnyčioje. Pamaldose be kitų dalyvavo: J. Ališauskas, V. Valatka, D. Kryžiokas, F. Lukšas, K. Palubinskas, P. Senkus, J. Motiejūnas, V. Čekaitis, M. J. Limbai, J. Keblis, P. Kuraitienė, J. Demenius, V. Bakšys, O. Jerockienė. Lietuvišku paročiu po pamaldų visiems dalyviams buvo surengtos vaišės.

* **Vladas Arbačiauskas** spalių 28 d. laivu išvyko į Braziliją. Ten mano išbūti apie 2 mėnesius laiko. Ponai Arbačiauskai ilgą laiką turėjo restoraną, susitaupę įsigijo 2-jus nuosavus namus.

* **Ona Krisiūnytė** buvo smarkiai susirgusi. Išgulėjusi virš 10 dienų Wildes sanatorijoje grįžo į savo namus. Jos tėvas J. Krisiūnas paguldytas Wildes sanatorijoje, lova 25.

* **Aleksandras Orlavičius**, buvęs Lietuvoje žymus futbolistas, žaidęs augštosios lygos komandose, kaip „Kove" ir „Maiste" su suomių laivu Bore VIII trims savaitėms atvyko į Bs. Aires. A. Orlavičius ant to laivo dirba jau 11 metų užimdamas gerą ir atsakingą tarnybą ir laukdamas kada Lietuvai atgavus laisvę galės pereiti dirbti į lietuvišką laivyną, kur galėtų tinkamai pritaikinti savo jūrininko patyrimą savo krašto naudai.

* **Juozas Miliauskas** turėjo skaudžią kojos operaciją, po kurios pasveikęs grįžo į savo namus.

* **Antanas ir E. Martinėnaitė Mikučioniai** džiaugiasi susilaukę pirmosios dukters, kuriai duotas Alicia Ona vardas.

* **Ona Deveikienė** smarkiai nusidegino saulės spinduliais. Sekmingai gydosi savo namuose.

PAKRIKŠTYTI LIETUVIŲ BAŽNYČIOJE

Ernestas Kazimieras Valenta, Kazimiero ir Marijos Sablevičiūtės Valentų sūnus, buvo pakrikštytas Aušros Vartų lietuvių bažnyčioje lapkričio 5 d. Krikšto tėvais buvo Vincas Bagdonavičius ir Bronė Kulikauskienė.

Andrius Antanas Marcinkevičius, Antano ir Jonės Michnevičiūtės Marcinkevičių sūnus, buvo pakrikštytas lietuvių bažnyčioje lapkričio 6 d. Krikšto tėvai buvo Aleksandras Orlavičius ir Bronė Mičiulytė Balnienė.

VYČIŲ DRAUGIJOS 9-tos METINĖS SUKAKTIES MINĖJIMAS

įvyksta lapkričio 26 d. 21 val. Lietuvių Salėje, Brasil 835, Avellaneda.

Programoj:

1) „Keleivis" — monologas — *A. Slančiauskas*,
2) Lietuvių tautinių šokių grupė,
3) Chardas — vengrų šokis,
4) Ispanų tipiški šokiai,
5) Amerikos „Boogie - Woogie",
6) Argentinų tango pora,
7) Argentinos tautinių šokių ansamblis.

Po programos šokiai ir žaidimai, grojant

GABRIEL ORKESTRUI.

Nepraleiskit progos puikiai pasilinksminti.